

Verantw. Uitg.: Paul Bijnen
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.
Tel. 016/22.44.38.

Italia di Fellini

Lezersbrieven	2
De Paus	2
Flanders' Technology	3
Zwijgrecht voor journalisten	3
Fellini	4
Ronny Willekens	4
Vexations	5
Letter & tetter	5
Vanzwanske	6
Medika jubileert	6
Oh dierbaar Vlaanderen	7
Zoekertjes	7-8
Kruiswoorden	8
Agenda	8
En acht bladzijden ekstra...	

Veto

ALGEMENE
STUDENTEN
RAAD

Kringverkiezingen

Inne minne mutte is de baas

Voor de komkommertijd van de eksamens aanbreekt, moeten de meeste kringen zich echter nog door de verkiezingen worstelen. De verkiezingen zijn het meest opvallende democratische aspect aan de kringwerking: eindelijk kan de basis zijn zegje hebben en zijn mening naar voren brengen in een stem. Maar is dit niet allemaal nep? Wordt bij de verkiezingen wel degelijk rekening gehouden met de kiezer of wordt hij integendeel op allerlei manieren bedrogen? Een artikel over de kunst van het stemmen-ronselen.

De eerste partij die betrokken is in het kiesproces — en niet de onbelangrijkste — is de kiezer. Deze zit als het ware in een bevooroordeelde positie. Hij kan vanuit zijn luie zetel het hele gedoe rustig observeren en kiezen uit de verschillende argumenten. Hij kan zich ook subjectief laten beïnvloeden door allerlei stunts, voordelen, beloftes, steekpenningen en uitgedeelde lucifers.

Een rood potlood

Het wordt echter moeilijker als er maar één kandidaat is: de hele bedoening wordt maar een flauw grapje want je kan de kring toch niet zonder bestuur achterlaten. Met andere woorden, de verkiezingen gebeuren dan *pro forma*. Dit is echter nog geen reden om geen aandacht te schenken aan een aantal belangrijke aspecten van de verkiezingen.

Wanneer er twee of meer kandidaten voor een functie zijn wordt het helemaal leuk. Nu wordt er heel wat meer aandacht geschonken aan de verkiezingen: de ploegen worden voorgesteld op een debat, er komt een interview in het kringblad, de ploegen voeren een campagne...

Flanders' Technology: een foto met Gaston Geens.

In beide gevallen echter is het resultaat voor de kiezer gelijk: hij moet zijn stem uitbrengen op een persoon. De persoonlijkheid van de kandidaten, de mate waarin je met ze vertrouwd bent, hun presence speelt dan ook een grote rol. Daarnaast zijn er de traditionele campagnes: beloftes, gratis vaten, uitdelen van kantoor-materiaal, stunts... En tenslotte is er het programma. Vaak is dit een opsomming van activiteiten in de lijn van de kringwerking met hier en daar enkele veranderingen op basis van de opgelopen trauma's tijdens het vorige jaar. In elk geval, de programma's zijn vaak vaag uitgewerkt en onduidelijk. Het is natuurlijk te begrijpen dat mensen die nog weinig ervaring hebben ook niet zomaar de vinger kunnen leggen op de wonde die er in een kringwerking en/of overkoepelende werking zijn; maar de vraag is — naar de kiezer toe gericht — of de programma's niet sekundair blijven bij een beoordeling van kandidaten.

De kiezer kan echter, in plaats van een passieve rol, ook een actieve rol in het verkiezingsproces spelen. Op verschillende tijdstippen namelijk wordt hem de kans geboden om vragen te stellen en zich een beeld te vormen van de kandidaten (tijdens een debat, op de verkiezingen zelf, in het kringblad...). Die vragen kunnen dan gesteld worden vanuit een kritiek op de voorgestelde programma's want deze zijn de enige objectieve gegevens die de kiezer over zijn kandidaten heeft. Liever één actieve vragensteller dan honderd ja-knikkers dus.

Je bent jong en je wilt wat

De tweede partij in het kegelspel — en dit kan echt niet anders — zijn de kandidaten natuurlijk. Deze mensen zitten natuurlijk in een lastig parket als ze, zoals in het vorige deel gesuggereerd werd, prioriteit willen geven aan het programma. Veelal hebben de mensen die nieuw opkomen de werking wel zijdelings meegemaakt maar niet zo intensief als de leden van het

presidium zelf. (Ik spreek hier natuurlijk niet over een ploeg die vorig jaar al verkozen was en waar nu de postjes onder elkaar verwisseld worden). Een grondig en zinvol programma opstellen is voor deze mensen dan ook een moeilijke taak. Hun inzicht in de werking is nog niet zo groot zodat ze fundamentele feiten en details wel eens willen omwisselen of de fundamentele zaken onbewust negeren. Vaak vervalt men in klisjézinnen als "wij zijn voor een goede kursdienst".

En hier komt dan de derde partij, nl. de huidige ploeg, op de proppen. Het ideale zou natuurlijk zijn dat de mensen die opkomen als kandidaat al ingeschakeld werden in de werking van de huidige ploeg. Het voordeel hiervan is dat je al een aanzet hebt tot

continuïteit die daarom niet noodzakelijk in een konservatisme uitmondt. De ervaring die de mensen hierdoor opdoen, zal hen behoeden om dezelfde fouten te herhalen, praktische aspecten van de werking zijn gekend... Met andere woorden, een jaarverantwoordelijke die in het presidium zetelt lijkt hiervoor de geschikteste persoon.

Begrijp dit niet verkeerd, dit is een ideale situatie en er zijn genoeg tegenvoorbeelden. En daarom is de taak van de huidige ploeg binnen de verkiezingen heel belangrijk: om iedereen dezelfde kans te geven moeten evaluaties gehouden worden, moet er gewerkt worden rond de continuïteit (door dossiers en verslagen in te laten kijken, door kandidaten mee te nemen naar de raden en de medebehouders-organen, door een info-brosjtuurje of een weekend...) en moet het programma voorbereid worden in samenwerking met de nieuwe ploeg. Dit niet om progressieve ideeën tegen te houden, wel om de kandidaten te wijzen op onrealiseerbare dingen, om advies te geven en dies meer.

Het belangrijkste is dat dit allemaal gebeurt vóór de verkiezingen of de mensen terdege voor te bereiden en ze de kans te geven een zinvol programma op te stellen. Dit lijkt evident voor een evaluatie maar ook de werking rond de continuïteit moet voor de verkiezingen gebeuren. Later kan er dan nog op terug gekomen worden in een gemeenschappelijk weekend tijdens de vakantie. De ervaring leert ons echter dat dan de meeste mensen van de afgerepte ploeg blij zijn om een beetje rust te hebben en dan ook vaak de spreekwoordelijke kat sturen.

Een andere manier om na de verkiezingen de continuïteit verder te blijven verzorgen is zorgen voor een structurele oplossing: mensen uit het vorige presidium zeten in het volgende presidium (de taak van beheerder lijkt ons hier zeker geschikt voor). Ook kunnen mensen uit de jaren in de werking van de POK opgeleid worden.

Binnenkort worden er in de kringen dus verkiezingen gehouden. Veto wenst iedere kandidaat dan ook succes en hoed iedereen volgend jaar te mogen begroeten.

Ivan De Vadder

De koning komt...

Veto-redakteur opgepakt

Na de officiële opening was gepland dat de koning 10 vooraf uitgekozen standen zou bezoeken, waaronder het Space-Center. Omdat enkel een uitgelezen keure van ambassadeurs, ministers en hun wederhelften de koning in zijn zogenoemde koninkrijk, had uw Veto-redakteur postgevat langs het parkoers dat Zijne Majesteit zou afleggen. Neen, niet met het traditionele papieren Trikoloorje maar wel gewapend met een bik en "cahier de brouillon".

Het was trouwens niet moeilijk om de weg van de Sire te weten te komen: meer dan een uur op voorhand was deze reeds volledig afgezet met een haag politieagenten, rijkswachters en meer diskrete BOB'ers.

Werklozen

Het was hier dat een illustere onbekende mij een pamflet in de hand drukte met de tekst: "Vandaag heeft de aktiegroep Werklozen belangen (voorheen Werklozenvakbond) 30 ampullen traangas in Flanders Technology (sic) gedropt, om het leed der werklozen aan de 'professionals' te laten geworden. Technologie OK! Maar wat met de 1 miljoen werklozen op dit ogenblik in België? Slechts 1 oplossing: een radicale arbeidsduurvermindering (tot 32 uren!). Ondertussen een basisinkomen voor iedereen van 19.000 BF en de afschaffing van de RVA-inspektie. De werkloosheid is niet de schuld van de werklozen! Stopzetting maatschappelijke diskriminatie werklozen." Op het pamflet werd dezelfde tekst ook nog in het Frans en het Engels hertaald.

Een lachende koning, zich van zoveel kwaads onbewust, passerende vergezeld van ministers, ambassadeurs en enkele kweddelende dames. Nog maar pas was je het hoekje om (nou ja...), of uw Veto-redakteur werd achteraan bij de ellebogen vastgegrepen, bijna van de grond gelicht en langs voor aangesproken door een politieagent met Gents aksent: "Uw identiteitskaart, aub." Wetend dat het best is niet te lachen met de arm der wet, diepte ik het groene vodje uit mijn binnenzak en overhandigde het aan de man. Reeds flitsten de arrestaties van de PVDA-dokters in Genk, en van de Leuvense vermeende spuitbus-vrouwen door mijn hoofd en zag ik mij onschuldig in dagenlange voorrechten.

Verhoor

Twee nors kijkende individuen in burger met de S (van Security naar later bleek) doorzochten mijn plastiekzak met honderden folders. "Of het klopte dat ik zojuist een pamflet had aangenomen." Dat kon ik alleen maar bevestigen, maar "is dat strafbaar?" Hier op de beurs liggen wel duizenden pamfletten. "Neen, dat is niet strafbaar, maar ge stond hier heel de tijd te noteren." "Ah," zeg ik, "en dat is

verdacht, natuurlijk, want ik heb geen computer bij". Waarop ik natuurlijk mee moet komen naar de plaatselijke katakomben van de BOB.

Bij het checken in de beruchte rijkswachtercomputer, bleek ik "dieën" te zijn. "Of ik een verklaring wou afleggen?"

- "Dat wou ik zeker, maar ik zou niet weten waarover".

- "Kent gij de persoon die u het pamflet heeft gegeven?"

- "Neen."

- "Hoe zijt ge hier geraakt?"

- "Met de bus."

- "Vanwaar?"

- "Leuven"

- "Waar is de bus gestopt?"

- "Aan het kafee het Buitenbeentje."

- "Bestaat diene kafee, Julien?"

- "Jojojan, ek ken em!"

- "Wat kwam ik op de beurs doen?"

- "Bezoeken"

- "Waarom stond ge te noteren?"

- "Voor een reportage over FTI in Veto."

- "Watte, wat is dat Veto?"

- "Kent ge Schamper hier in Gent?"

- "Ja"

- "Awel, dat is de Veto in Leuven."

- "Of ik al ooit gehoord had van de werklozenvakbond."

- "Ja"

- BOB'er: "Aha". "En of ik wist wat ze gedaan hadden op FTI."

- "Alleen uit dat pamflet weet ik iets."

- "Of ik iets ging schrijven in 'mijne' Veto over werklozen enzo?"

- "Misschien wel ja, maar werklozen zijn die dan zo gevaarlijk?"

- "Neen, maar ge begrijpt, dat, in tijden van crisis, dat een potentieel gevaarlijke groep is."

En zo ging het door gedurende meer dan een uur. Tot ik de heren erop attent maakte dat ik, net als zij, nu wel genoeg materiaal had om over te schrijven, en dat bovendien de bus wachtte. "Als ge hier nog even wilt tekenen, dan kunt ge beschikken," waarop ik werd vrijgelaten. De burger kan gerust zijn. Met dergelijk alert veiligheidsapparaat maakt de CCC gewoon geen kans meer.

Bart De Moor

LEZERSBRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op de het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)actualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejahr en adres. Wie liever niet hoeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

Recht op antwoord

Dissidentie in het ACW

Ik heb met aandacht het artikel van uw medewerker Jan Loyens in Veto nr. 21 d.d. 28 februari '85 gelezen. Ik spreek hierover geen oordeel uit maar wens toch uw aandacht te vestigen op het feit dat Het Volk nooit "enige uitvallen" heeft gedaan tegen LBC. Wil u van het tegenovergestelde a.u.b. de bewijzen leveren?

Het Volk heeft bovendien nooit de h. Lucien Stragier, sekretaris-generaal van LBC, als een renegaat bestempeld. Integendeel! Ik vermoed dat u deze verkeerde informatie uit De Morgen hebt. Ook hier wil ik u de bewijzen krijgen. Het Volk van 21 december '84 heeft trouwens op de totaal valse interpretatie van De Morgen gereageerd met volgende commentaar: "Algemeen sekretaris van LBC, Lucien Stragier, is geen renegaat. Daarmee hebben we hopelijk JC van De Morgen gerustgesteld, die in ons Standpunt van woensdag bewust dingen had gelezen, die er niet stonden.

De LBC-sekretaris zal zelf wel beseffen dat De Morgen ook de manipulatie heeft voortgezet. Het kritisch artikel in Ons Recht was trouwens heel wat korrekter dan de "kommentaar" die De Morgen hieraan wenste toe te voegen. Trouwens, een renegaat is iemand die zijn politieke overtuiging of het doel of ideaal van een groep waartoe hij behoorde verloochent en dat kan zeker niet van Stragier worden gezegd, integendeel. Die interpretatie paste wel in het kraam van "wiggendrijver" JC. Spijgijng jongs, volgende keer beter. — (L.M.)"

Persoonlijk ben ik al deze verdraaide commentaren en valse beschuldigingen kotsbeu. Zij dienen alleen maar de onwaarheid en het volksbedrog.

Leo Marynissen
Hoofd politieke redactie
Het Volk

Nvdv.: Het is algemeen bekend dat "wiggendrijver" Jef Coeck en "Flandriavaarder" Leo Marynissen een lang leven leiden met het voeren van polemiek over hun artikelen. Het Volk van 19 december schrijft als reactie op het melden in De Morgen een kritisch stuk van Stragier over de Sociale Herstelwet: "Het is toch opvallend dat alleen renegaten uit eigen rangen van de kristelijke arbeidersbeweging getuig gehoor vinden bij de pseudo-progressieven van De Morgen". Daaruit besluiten dat Stragier tot de rangen van de renegaten behoort, is blijkbaar een te ver gaande interpretatie. Als de hoofdredakteur van het voormalige anti-socialistische dagblad dat wil aanvechten, dan bestaat daar een mooie uitdrukking voor: spijkers op laag water zoeken.

Guatemala

In antwoord op uw lezersbrief d.d. 7/2/1985 in Veto nr. 18 kunnen wij het volgende stellen:

1. In de documentaire "When the mountains tremble" getuigt de perschef van het ministerie van binnenlandse zaken ten tijde van L. Garcia als president, Elias Barahona, dat hij aanwezig was op de vergadering waarin L. Garcia het bevel gaf tot in brand steken van de Spaanse ambassade.

Onmiddellijk na de brand heeft Spanje alle diplomatieke betrekkingen met Guatemala verbroken. Dat deze nu terug worden aangeknoopt heeft als reden dat de Guatemalteekse regering zich niet alleen heeft gekesueerd voor de brand, maar ook alle verantwoordelijkheid heeft afgeschoven naar de vorige regering van L. Garcia (zie 'Sintesis' van okt. '84, het maandblad van de Guatemalteekse regering).

2. Wat betreft onjuiste informatie halen wij het boek aan "The eagle" van Jenny Pears, waarin Michael Dever, tot voor kort één van de topmensen van Reagan's regering, genoemd wordt als diegene die 150000\$ ontving voor het deformeren van internationale persberichten over de reële situatie in Guatemala. Wat betreft USA-interventie, weten wij ook dat Reagan in jan. '80 (en niet in '79!) nog niet op het politiek toneelpodium stond en dit is ook nooit zo gesteld geweest.

De huidige en vroegere interventie is wel altijd essentieel Noordamerikaans geweest en Reagan maakt hierop geen uitzondering.

Dit zijn de eksakte gegevens, basis van onze manifestatie op 31/1/1985. Hopende jullie en andere mensen hiermee van dienst te zijn geweest,

Het Guatemala-komitee Leuven

FKK

Op de laatste presidiumvergadering van de geologische kring (19/02/1985) kwam, zoals elk jaar de gewoonte is, het probleem van de FKK aan bod.

Sommigen meenden dat de ganse problematiek rond de FKK terug naar de RVS geschoven moet worden, zelfs indien dit leidt tot een stopzetting van de subsidies aan vrije verenigingen.

Anderen daarentegen opteerden voor een afschaffing van het "zelf in stand houdende criterium" van de FKK (erkenning gebeurt door in het vorig jaar erkende verenigingen). De verenigingen die in aanmerking komen voor subsidiëring zouden volgens hen door een super-AV (of AV) moeten bepaald worden. In deze super-AV zouden dan al de pressen van al de kringen vertegenwoordigd zijn. De subsidiëring zelf zou gebeuren volgens criteria die te vergelijken zijn met deze van de kringen en eventueel door dezelfde neutrale commissie. Dit tweede standpunt houdt in dat een grotere groep van studenten beslist over de toelatingsvoorwaarden en dat een ruimere inspanning van de vrije verenigingen geëist wordt.

Op deze presidiumvergadering werden eveneens een aantal feiten geheld:

- het toelaten van vrije verenigingen tot de FKK, alhoewel er slechts 1 vertegenwoordiger voor de drie verenigingen was op de FKK-vergadering;

- het toekennen van ± 440000 fr subsidies aan MLB. Een groot aantal kringen krijgt nog niet de helft van dit bedrag en bijna geen enkele deze totale som (het maximum bedraagt ± 460000 fr/jaar/kring). Vele kringen hebben ongetwijfeld een 'breder' werking dan het MLB.

Niettegenstaande de verschillende meningen in verband met het FKK op deze presidiumvergadering, was iedereen het erme eens dat een realistische en minder subjectief beleid nodig is en verwezenlijkt kan worden.

Namens het presidium van geologie Olivier-Landry Delbrouck, press

Nvdv.: Een opmerking: op de eerste erkenningsvergadering van het FKK was één vertegenwoordiger van een vrije vereniging afwezig op het moment dat die vereniging behandeld werd. Op de tweede vergadering was deze vereniging wel vertegenwoordigd. Op geen enkel moment werden drie verenigingen vertegenwoordigd door één persoon. De niet-aanwezige vereniging werd door andere verenigingen verdedigd. Men moet niet alles geloven wat Pallieterke schrijft.

De Paus: voorzitter van de liefdesbond

In samenwerking met de UP organiseert de pontifikale werkgroep van Katechetika drie informatie-avonden over dit Petrusambt, uitgeoefend door de man die in mei '85 bij ons op de koffie komt: Jan Pol II.

"Spreekers" van deze tweede avond op dinsdag 12 februari waren moraalteoloog Prof. P. Vandermeersch en ecclesioloog (ecclesia is kerk) Prof. M. Van Tente.

Gelegenheidsmoderatrice Karolien De Jaeger gaf na een bondige inleiding en een al even bondige introductie van de "les-gevers" het woord en de mikro aan Prof. Vandermeersch, die een psychologische blik op de zaal zou werpen.

Hij ging parallellen zoeken in de eeuw van de Verlichting om onze situatie beter te verstaan. Hij vond deze ook, en mooi gestructureerd openbaarde hij ons zijn bindingen vanuit 3 tema's:

— In die 19de eeuw vond hij een nieuwe symbiose tussen kerk en staat: blijkbaar heeft deze wereld nog steeds nood aan een bepaalde moraliteit, ons aangereikt door de kerk.

— Een tweede tema was een nieuw type van de kerkelijkheid, waarin het spiritueel gezag à la Jeanne d'Arc duidelijk veld wint; het relationeel aspect krijgt aldus een zwaarder akent.

— En ten derde onderkende Vandermeersch een nieuwe spiritualiteit, een nieuwe religieuze beleving. Vooral dat van de volksreligiositeit die zich ging koesteren onder de rokken van 'la petite Thérèse' en allerhande Lievevrouweke die plots frekwent begonnen

te verschijnen (ook wel eens "La nouvelle épidémie en Belgique" genoemd).

En inderdaad, vanaf de jaren '60 blijken deze drie thema's nog steeds op de één of andere manier vertegenwoordigd: de aangeboden moraliteit kreeg een etisch kachet, het liturgisch-afstandelijk karakter wordt achtergelaten op de zoektocht naar een echte autentieke relatie, en ook de volksreligiositeit wordt nieuw leven in geblazen, ditmaal gekoesterd binnen de hechte familiebanden en het ó zo mooie "wij zijn samen onderweg, alleluia".

En het is vooral op dit laatste gebied dat de aap uit de mouw zal komen: de volksreligiositeit is een stap op weg naar het zoeken van een authentisch geloven, maar het zoeken mag dan niet stagneren; want op zich is volksreligiositeit eigenlijk een plat soort heusekonomisch opportunisme dat niet mag uitgebuigen worden.

En daar schuilt het gevaar: vanuit de psychologische honger naar machtsafhankelijkheid zal dit Paus-bezoek in die zin uitgebuit worden. Maar daar mogen we ons dan niet laten strikken; dat elkeen, met zijn eigen overtuiging (cfr. Rom 14!), zal blijven zoeken naar zijn authentisch geloof!

Paus en kerksbeeld

Prof. M. Van Tente nam de volgende 45 minuten voor zijn rekening. Daarin zou hij de functie van de Paus binnen het aktueel kerksbeeld pogen te schetsen.

Van Trente vertrok vanuit de Bijbelse scheppingsverhalen waaruit hij konkludeerde dat God pas echt God is, daar waar hij leven schept en mogelijkheden kreëert waarbinnen de mens zich kan bewegen. Dit houdt

natuurlijk wel enkele consequenties in:

1) Dat alle leven heilig is. Dat is ook de houding van Jezus: hij plaatste het leven boven de wet, de ortodoksie, het pausschap, de kerk. M.a.w. niet de paus of de kerk, wel het leven stelt de eisen, de normen.

2) Dat het leven geschonken is als een genade, en moet in die zin gerespecteerd worden. Elk grijpen, vasthouden ten nadele van dit geschenk moet dan ook als negatief bekeken worden. Sobrino zei het een paar weken geleden nog: "Heel de kerk moet luisteren naar het lijd van de arme." In die zin is de kerk, inclusief de paus, nog lang niet zover, en zou zij een echte metamorfose moeten ondergaan; uiteindelijk heeft de kerk vel te maken met utopie. Volgens Moltmann is de kerk "de messiaanse gemeente", de kerk zou "de wereld omgekeerd" moeten zijn (is profetische bezetenheid!)

3) Dat wij samen-leven, samen-zijn, samen vrijheid en rechtvaardigheid kunnen stichten, en volgens Vaticanum II dat wij als kristenen, samen "volk van God" zijn.

En in deze zin zou de Paus als bisschop van Rome eigenlijk als laatste referentiepunt moeten kunnen gelden. Met de woorden van Ignatius van Antiochie zal het Pauschap de rol van "Voorzitter van de Liefdesbond" moeten vervullen (daar waar hij tevel de 'gebiedster' van deze Liefdesbond is!).

Die Paus behoort dan ook wezenlijk tot deze bond waarbinnen hij kan bevestigen en vermanen, maar ook bevestigd en vermaand moet kunnen worden.

Vandaar nog Tentens kritiek om het Pauschap minder te sakralizeren en te verabsoluteren: Jan Pol II mag daarom niet voorgesteld worden als Gods plaatsvervanger en Heilige Vader. Daarin kan hij wel beter Jezus volgen; Jezus die zichzelf niet heilig noemde, en ook niet plaatsvervanger (wel: navolger!).

De Paus is in de eerste betekenis "servus servorum Dei": "Hij die de deur sluit als iedereen aan tafel zit!"

Steven Adriaens

LISST — Als u dit leest, is de tweede editie van het Leuvense Internationale Studentensport Tornooi al ongeveer halfweg. Op de foto ziet u dat de opkomst aan publiek vorig jaar zeker niet te wensen overliet, wat van de spelers niet gezegd kan worden, als we op de foto afgaan. Hopelijk dit jaar beter...?

Veto zoekt medewerkers...

Pasen nadert. Schrikwekkend snel trouwens. Voor de presidia van het lopende academiejaar betekent dat zo ongeveer het einde van hun activiteiten. Maar om de continuïteit in de studentenwerking te verzekeren, pleegt elk zichzelf respecterend kring-presidium verkiezingen te organiseren. Opvolgers voor het volgende academiejaar moeten aangeduid worden.

En dat is belangrijk nieuws. ASR steunt immers op de kringen als basis element in zijn inhoudelijke werking. Veto probeert dan ook deze verkiezingen en alles wat er aan intriges en touwtrekkerij bij te pas komt op de voet te volgen.

Maar dat kunnen wij niet zonder de medewerking van de huidige presidia. Wij zoeken dan ook dringend verslaggevers. Liefst mensen met enige ervaring binnen hun fakulteitskring maar ook met voldoende objectieve ingesteldheid. Best schrijft u gewoon

zelf het artikel over de "elections" in uw dierbare kring. Voelt u zich tegen dat schrijven echt niet opgewassen, dan mag u ook als contactpersoon optreden.

Wie weet wenkt u een loopbaan als Veto-medewerker in het volgende academiejaar. □

KOLOFON

Veto, jaargang 11, nr. 22
dd. 7 maart 1985

Redactie

Peter Mstorey, Bart De Moor,
Pascal Lefèvre, Dirk De Nagel, Bert
Malliet

Hoofdredakteur

Polleke Bijns

Redaktiesekretaris

Filip Huyzentruyt

Eindredakteur

Carl Van Mol en

Gilberte Boeckmans

Medewerkers

Ivan De Vadder, Bart De Moor,
Dirk Ceelen, Patricia De Laet, Marc
Heeren, Eric Polfliet, Pascal Lefèvre,
Bart Ramakers, Vanzwanske, Steven
Adriaens, Philippe Vandekerckhove,
Katrien Van Schuylenbergh, Peter
Breugelmans

Foto's en doka

Didier Wijnants

Zetwerk en lay-out

Luk Baltussen, Polleke Bijns,
Marc Heeren, Toon Boon, Jan
Looyens, Carl Van Mol, Ria De
Schutter, Bert Malliet, Ivan De
Vadder, Gilberte Boeckmans, Peter
Mstorey

Redactieadres

's Meiersstraat 5
3000 Leuven

016/22.44.38

POSTERS — GADGETS

Filmaffiches (o.a. American Gigolo, Psycho 2)

POSTERS
WENSKAARTEN
POSTKAARTEN
GESCHENKEN
voor alle omstandigheden

Naamsstraat 53

Leuven

(ADVERTENTIE)

Een sfeerbeeld

Flanders' Technology International

Flanders' Technology. De nieuwe versie van de middeleeuwse jaarmarkten. De marktzangers zijn vervangen door ratelende verkopers. De volksspelen door computerspelletjes en interactieve programma's. De liedjesteksten door blinkende brochures.

Je kon de laatste week bovendien geen krant of tijdschrift open slaan, of geweldige Big Brother Geens staarde je toe met een blik op oneindig en een vuist waar wilskracht en doorzetting als moes uitspuitten.

Flanders Technology. Ook Veto was er de dag van de opening, maandag 25 februari. En niet onopgemerkt, zoals blijken zal.

Toegang tot het heiligdom der heiligdommen kreeg je door middel van een kaart met magnetische strip. Deze moest op de juiste manier in een gleuf worden geschoven waarna een automatische "Sesam, open u", de laatste barrière in de vorm van een roterende driepikkel opendraaide. Althans, dat was de bedoeling. Het bleek echter niet voorzien te zijn, dat er verschillende manieren bestaan om de magnetische kaart in het apparaat te duwen. Om die reden had men een instructeur bij de ingang positioneerd om de mensen vertrouwd te maken met de nieuwe toegangsfaciliteit. Voorwaar een treffende illustratie van hoe automatisatie toch werkgelegenheid creëert.

Later op de dag, toen die dingen stuk bleken te zijn, werden de magnetische strips door dezelfde man, trouwens stuk voor stuk, visueel geïnspecteerd.

In de ingangshal kreeg de onwetende bezoeker al meteen een eerste golf van plastic zakjes, folders en speciale exemplaren van kranten te verwerken. "De Standaard" pakte uit met een groenig hologram van een lezende Big Brother.

Niet alleen hostesses in alle geuren en kleuren, maar ook stuurkrukkende politie- en rijkswachtcommando's waren alomtegenwoordig in gala-uniform (politie van Gent met witte tressen), in klassieke rijkswachtsmin (blauw met rode bies) en in burger (onopvallend met walkie-talkie in rechterhand, badge met "S" op linker revers en nooit alleen). Bovendien paradeerden echte gevechtscorpsen van 20 à 30 man, uitgerust met wapenstok, vizierhelm en zelfs traan-gasflessen (of waren het brandblussers?) door de gangen van de vakbeurs. Er werd immers een bus van de CCC verwacht. Vooral in het space-center, met zijn talrijke "spin-offs", was de aanwezigheid van deze heren wettelijk goed uitgebouwd. Flanders Security stond immers op het spel. Desalniettemin was er die morgen gestaakt door de heren politie-agenten omdat er ... te weinig WC's waren.

Katalogoog

Elke regelmatige vakbeursbezoeker weet dat, wat niet "gericht" bezoekt, zich steendood wandelt.

Daarom is echter de "FTI '85 Catalogue" onontbeerlijk. Dit 850 bladzijden tellende kleinood kostte 500 BF. Voor de gewone burger dus wel duur, temeer daar deze catalogoog nogal rijkelijk (ongeveer 1/3) voorzien is van reclame. Anderzijds bevat dit boek wel alle adressen van de exposanten, een korte omschrijving van de geproduceerde waar en ook een klassering per tentoongesteld artikel. Dus alleszins wel nuttig voor organisaties die dringend hun adresbestand terzake willen "up-daten". Hiervoor moeten zij echter wel eerst voorafgaand schriftelijk de toestemming vragen aan de uitgever.

De universiteiten

Chauvinistisch als we zijn, hebben we eerst de stand van de KUL bezocht in

zaal 3. In vergelijking met '83 was er wel evolutie: de klaustrofobe toestand van toen was nu vervangen door een iets ruimer en opener concept, waarbij de hoeken werden ingenomen door tv-toestellen met video's van Walter Verdin. In het midden was er een informatiestand. Naast één van de lieflijke KUL-hostesses prijkte daar maandag ook studie-advies specialist Johan Hoornaert. Ook Akademische Koordinator FTI '85 en groepsvoorzitter positieve wetenschappen De Meester ontbrak niet op het appel. De speciale editie van "Akademische Tijdingen" die op de stand werd aangeboden geeft een uitstekend overzicht van de onderzoeksdomeinen in de sociaal-economische en positieve wetenschappelijke richtingen.

De stand zelf? Kon toch iets visueler! Er waren wel twee videotestellen waarop men naar keuze allerhande 'tapes' kon bekijken. Het departement metaalkunde pakte uit met een didactische opstelling die de sterkte van composieten demonstreerde. Ook het Libis-systeem van de universiteitsbibliotheek werd getoond. Maar voor de rest moest de bezoeker het hebben van blauw-witte pankartes waarop elke afdeling droeg de onderzoeksterreinen afbakende.

Nochtans trefte deze opmerking niet de KUL alleen. Ook de andere universiteiten (Gent, Louvain-la Neuve, de VUB, Delft,...) bezondigden zich aan academische opsommingen en 'toonden' eigenlijk relatief weinig resultaten. Bij de UIA kon men wel een "zichtbare laser" bekijken, die totaal onnodig, via allerlei lens- en spiegeltoestanden, zomaar eventjes 5 verschillende kleuren kon produceren.

Space-Center

Van de universiteiten ging het richting space-center waar wij benieuwd waren om de aangekondigde talrijke "spin-offs" te gaan bekijken. Het motto van de beurs was immers "Ruimte voor de mens", een vraag die vooral in de tweede helft van de week zeer terecht bleek.

Om in het space-center te geraken moest men zich eerst een weg banen door een echte Vlaamse snackbar. Het was hier dat een Amerikaan dacht een speciaal voor deze gelegenheid gebrouwen cocktail te zullen krijgen toen hij zich een "spacitron" (spreek uit op zijn Engels) bestelde.

In het space-center zelf was één van de blikvangers het "Spacelab" en een makette van de "Shuttle". Maar men kon er ook foto's bewonderen van de Ariane-raket en een model van IOTTO, de satelliet van ESA (European Space Agency) die in '86 de komst van Halley zal onderzoeken.

De Britse helikopterconstructeur WESTLAND, die op de vorige editie uitpakte met een heuse zwaarbewapende gevechtshelikopter, moet het nu stellen met een minder ambitieuze stand. Het feit dat WESTLAND tentoonstelt in het space-center is op zich al een indicatie van de verwevenheid van de "Aerospace" met de zogenaamde militaire spin-offs.

Volgens een rapport van de Vlaamse

Flanders' Technology: een foto zonder Gaston Geens.

ZWEMMEN... GYM... SAUNA

SPORTIEVER DAN KINEMA!!
Sauna + Zwemmen + ...
1 PINT
VOOR DE BELACHELIJKE PRIJS
...149 BF...
KOM MET VRIEND(INN)EN

WAAR?
MOVEMENT CENTER LEUVEN
Blijde Inkomststraat 101B

Executieve op de technologiedag "Aerospace and Spinoff" is de sektor aerospace 10% ruimtevaart en 90% luchtvaart. Van deze laatste gaat 32% naar burgerluchtvaart en 58% naar defensie, wat erop wijst dat "Aerospace", hoofdzakelijk een militaire aangelegenheid is.

Met dit doel opereert trouwens de Flag (Flemish Aerospace Group) omdat een "gezonde structuur", die behoud van nationale welvaart en werkgelegenheid verzekert, alleen te bereiken is door bij te blijven met de nieuwste technologische ontwikkelingen en die zijn natuurlijk bij uitstek te vinden in wat in "De Koevoet" (zie vorige Veto) genoemd wordt: "het testbed van de spits technologie", meer bepaald vooral de sectoren elektronica en materiaalkunde. Ook de Belgische compensatiepolitiek bij het afsluiten van grote militaire contracten stimuleert het verweven zijn van economische en militaire belangen, wat Geens in zijn openingspeech niet onder stoelen of banken stak. Over de echte draagwijdte van het beursmotto "Ruimte voor de mens" kunnen dus wel heel wat vragen gesteld worden.

De beurs zelf

Over het middagmaal kunnen we kort zijn. Zeshonderd zeventig frank voor een diner à volonté, nota bene verzorgd door de Leuvense salons Georges, gaat boven ons petje en 320 fr voor 2 boterhammen met 4 sneetjes hesp en een koffie is ronduit schandig. De beurs zelf dan maar.

Een paradijs voor folderverezamelaars en slenteraars. Maar ook een reusachtig speelplein. Bij de stand van "Technomatix" was een robot in actie die allerlei voorwerpen fotografeerde, vervolgens de positie ervan berekende, om ze dan zonder aarzelen op te nemen en elders te deponeren. Op de vraag van een van de bezoekers, of de voorwerpen ook door mensen mochten verplaatst worden, antwoordde de verkoper bevestigend. Ongelukkerwijs verplaatste de man het voorwerp nadat de foto genomen was, met als gevolg een robotarm die totaal de mist in ging en er zelfs enkele kniezingen aan overhield. Tot overmaat van ramp kon de machine niet meer opgestart worden, ook niet nadat 3 kollega-verkopers geraadpleegd waren. En dit alles onder de ogen van een pas geïnstalleerde Amerikaanse televisieploeg die één en ander net zo filmen.

Informatikastudent Peter Mostrey slaagde erin enkele datasets uit te wisselen bij een personal computer, waarvan men hem verzekerd had dat alles op en top beveiligd was.

Er was opvallend veel volk bij de stand van Apple, maar of dit nu lag aan de uitgebreide mogelijkheden om zelf de "Mackintosh" uit te proberen of aan de reusachtige mand met appels, wat moeilijk uit te maken. Ook het recente IMEC (Inter-Universitair Mikro-Elektronisch Centrum) was van de partij met de impressionante CAD-terminalen en een verzorgde videofilm, ingesproken, net zoals blijkbaar alle filmpjes op FTI, door een gekende BRT-stem.

Aan de stand van de NATO kon men uit niets afleiden dat het hier om een militair overkoepelend orgaan ging. Wel werd er reclame gemaakt voor NATO-beurzen allerhande en in de brochure "The challenges of modern society" voor wetenschappelijk onderzoek door de NATO gefinancierd, gaande van waterverontreiniging over bosbranden tot zonne-energie.

Zelfs mime-spel werd erbij gelesurd

om de waar aan te prijzen: Honeywell bull voerde een robotmimerende akteur en een sprekende ledepop ten tonele.

Het gros van de exposanten leverde echter minder spektakulaire attracties. De meesten beperkten zich tot het uitstellen van het te verkopen product vergezeld van enige folders. Ook computerterminals, al dan niet bemand door een dame, bleken een populair verkoopsmedium te zijn.

Zoals bleek uit latere enquêtes, heeft gemiddeld één op acht van de professionele bezoekers een contract afgesloten.

Dat deze beurs met een gezonde economische activiteit gepaard gaat, staat ongetwijfeld buiten kijf. Maar of één en ander een invloed heeft op de tewerkstelling, blijft natuurlijk zeer de vraag.

Bart De Moor

Zwijgrecht voor voor journalisten

Naar aanleiding van de aanhouding van Humo-journalist Martin Coenen, hebben Agalev/Ecolo een wetsvoorstel ingediend om het beroepsgeheim van journalisten wettelijk te regelen. Als een journalist zijn informatiebronnen niet meer geheim kan en mag houden, komt de persvrijheid immers in gevaar.

Voor de volledigheid eerst de geschiedenis Coenen. In maart '84 verschijnt in Humo een artikelreeks "Gif in Vlaanderen" van Martin Coenen. In die reeks beschuldigt Coenen het petrochemisch bedrijf Amoco Fina van het mengen van giftig afval met steenkool. Hij staaf zijn beschuldiging met een proces-verbaal (van de BOB) dat hierover werd opgemaakt. Amoco Fina reageert hierop met een aanklacht voor smaad. Er volgt een onderzoek waarbij het gerecht vooral geïnteresseerd is naar de herkomst van Coenens bron, dat proces-verbaal dus. Coenen weigert zijn informatiebron bekend te maken en wordt op 27 februari (ongeveer één jaar na de feiten) aangehouden. Op 1 maart maakt hij toch zijn bron bekend en wordt hij vrijgelaten.

Wetsvoorstel Agalev/Ecolo

Tot voor enkele jaren werd het beroepsgeheim van de beroepsjournalist steeds gerespecteerd (enkele uitzonderingen buiten beschouwing gelaten: de zaak Pour in '81 en de zaak Veto in '84). Even het geheugen oprispen.

Op 29 april 1982 verschijnt in Veto een afdruk van een vertrouwelijke — en compromitterende — rijkswacht-mededeling aan de overheid. Het werd gepubliceerd ter gelegenheid van een artikel over totaalweigeraar Martin Van Kerrebroeck en de antimilitaristische actiegroep 'Onkruid'. De documenten werden een actiegroep "ontvreemd" uit het Leuvense arrondissementscommissariaat, en kopies ervan werden aan verscheidene krantenredaktie, waaronder de Veto, bezorgd. De originele documenten werden later trouwens gedeponeerd bij de redactie van "De Morgen". Op 6 mei

'82 ondernemen de BOB en de rijkswacht een huiszoeking in de Vetolokalen en bij de verantwoordelijke uitgever. De auteur van het artikel gaat zich de dag erna spontaan bij de rijkswacht melden, nadat die overal was komen zoeken. Hij werd 24 uur voor ondervraging vastgehouden. De auteur en de verantwoordelijke uitgever werden beschuldigd van "heiling van gestolen documenten". Er komt een proces van en op 7 maart '84 worden beiden vrijgesproken, 'bij gebrek aan bewijzen', bewijzen over wie nu precies de diefstal had gepleegd en of de kopies wel als gestolen documenten kunnen worden beschouwd. Wat waarschijnlijk ook meespeelde, is het feit dat onze medewerkers evenmin wisten wie de diefstal pleegde, en dus — ondanks pogingen in die richting van de ondervragers — het gerecht ook niet de gewilde gegevens konden bezorgen. Goed afgelopen voor deze keer dus.

Waarborgen

Problematisch is dat de bescherming van het beroepsgeheim wettelijk niet geregeld is. De journalisten zelf zijn hieromtrent duidelijk: "De journalist is ertoe gehouden het beroepsgeheim te bewaren met betrekking tot de bronnen van de informatie, die hij vertrouwelijk heeft gekregen" (art. 6 van de Verklaring van de Plichten der Journalisten, 1954). Eén van de belangrijkste regels van de journalistieke deontologie luidt dat persmensen hun bronnen niet prijsgeven; dit is immers de enige bescherming die zij kunnen bieden ten aanzien van de personen die hen informatie bezorgen.

Daarom hebben de Groenen het initiatief genomen om een wetsvoorstel in te dienen, zowel in het Belgisch als in het Europees parlement, om het zwijgrecht van journalisten te waarborgen. Het voorstel heeft als titel: "wetsvoorstel tot bescherming van het zwijgrecht in hoofde van professionele persmedewerkers die worden gedagvaard om te worden gehoord". Samengetikt komt het hierop neer dat een journalist het recht heeft te weigeren aan de dagvaarding te voldoen, als zijn verklaring betrekking heeft op de aard of afkomst van zijn informatie, op de

(vervolg op p. 5)

L'Italia di Fellini

Onder deze titel gaat van af maandag 11 maart een Fellini-retrospektieve van start. Dit initiatief met internationale allure — bij ons weten heeft er nog nooit een vollediger retrospectieve plaats gevonden — wordt georganiseerd door 't Stuc en het Centrum voor Italiaanse Studies KUL. Veto had in dit verband een interview met de filmverantwoordelijke van 't Stuc: Marcel Meeus. Hij maakt ook deel uit van de redactie die een publikatie rond Fellini verzorgt. Het is de bedoeling dat deze publikatie nog verschijnt voor de start van het festival.

Marcel Meeus: "Het is vooral vanaf *La dolce vita* dat Fellini een heel aparte stijl ontwikkelde. Een stijl die te omschrijven is als barok of grotesk, en waarbij vooral de karikaturale uitbeelding van de personages opvalt. Mijns inziens slaat het adjectief "felliniaans" vooral op de personages, doch ook op de heel aparte encensering zoals die verschijnt in *Otto e mezzo* en in *Giuiletta degli spiriti*. Dus de combinatie van een expressieve, uitbundig decor en van karikaturale personages lijken mij de voornaamste componenten van de Felliniaanse stijl."

Veto: Het festival besteed ook aandacht aan Fellini voor 1950. Dat is die periode uit zijn artistieke loopbaan waar hij nog niet als zelfstandig regisseur werkzaam was.

organisatie: Stuc - Centrum Italiaanse Studies KU Leuven

Fellini: begonnen als cartoonist bij het striptijdschrift 'Marc Aurelio'

Veto: Waarom een retrospectieve rond Federico Fellini?

Marcel Meeus: "Toen mevrouw Orlandoni van het Centrum voor Italiaanse Studies mij vroeg of het Stuc zou geïnteresseerd zijn in een filmproject rond Italië, waren we onmiddellijk enthousiast. Verschillende interessante mensen uit de Italiaanse cinema werden naar voor geschoven als mogelijke kandidaat voor een retrospectieve (o.a. Visconti, Anna Magnani, enz.). Uiteindelijk is er geopteerd voor Fellini omdat hij een nog levende cineast is." "Onze keuze voor Fellini werd ook bepaald door het feit dat hij sedert 1939 bedrijvig is in de Italiaanse cinema en doorheen zijn werk als scenarioschrijver en regisseur goed de ontwikkeling van de Italiaanse samenleving volgt. Een bedoeling van dit festival is dan ook eens te kijken hoe Italië in de films of loopbaan van Fellini tot uiting komt (cfr. titel van het festival). Hierbij is het niet zozeer onze bedoeling om via de films van Fellini een stuk geschiedenis of sociologische studie van Italië te geven. Daarvoor zijn de films van Fellini niet echt geschikt. Niet omdat hij die ontwikkelingen in Italië niet zou volgen, dat doet hij zeer zeker, doch hij verwerkt die ontwikkelingen op een heel eigen wijze. Zo zal hij in *La dolce vita* uit '60 aandacht besteden aan het sekularisatieproces dat in Italië aan de gang was, aan het konstatatie-verschijnsel dat de kop opsteekt in Italië en aan de opkomst van het existencialisme; maar kwa vormgeving verwerkt hij dat alles op een heel specifieke manier."

Felliniaans?

Veto: Waaruit bestaat die specifieke vormgeving bij Fellini? Waarom wordt zijn naam zo vaak als adjectief aangewend en waarop heeft dat dan betrekking?

Marcel Meeus: "Inderdaad. In '39 was Fellini werkzaam als cartoonist bij het striptijdschrift 'Marc Aurelio'. Het is daar dat Fellini mensen ontmoette uit zowel de film- als theaterwereld. Vaak vroegen die hem of hij geen zin had mee te werken aan het schrijven van scenario's. Zo werd Fellini gelegenheden in tal van kleine producties: vooral komedies en melodrama's. Vaak is het zo dat de naam Fellini in de generiek niet wordt vermeld (bv. in *Avanti c'è posto*). Het kost vaak heel wat zoekingswerk om dat te ontdekken. Erg belangrijk in de loopbaan van Fellini is dan zijn ontmoeting met Roberto Rossellini in 1945. Samen met Rossellini en nog een aantal andere mensen zal Fellini het scenario schrijven van *Roma città aperta*. Zo komt Fellini terecht in de Italiaanse neo-realistische filmbeweging en verwerft hij een eerste bekendheid. Vijf jaar later, in '50, regisseert Fellini dan zelfstandig zijn eerste film: *Luci del varietà*."

Illusies en dromen

Veto: Fellini verwerft dus zijn eerste bekendheid via het neo-realisme. In hoeverre weerspiegelt zich dat in de films die hij zelfstandig realiseert?

Marcel Meeus: "In de literatuur bestaat hier een grote discussie rond. In zijn eerste films *Luci del varietà* en *I vitelloni* zijn er karakteristieke van het neo-realisme terug te vinden: het gebruik van natuurlijke decors, de aandacht voor de kleine man enz. Dan is hij snel van dat neo-realisme afgeweken. In interviews heeft Fellini verklaard dat hij aan de sketchfilm *Amore in città*, die hij samen met andere cineasten realiseerde, heeft meegewerkt om de kritici die hem in het neo-realistische hokje wilden duwen, een hak te zetten. Hij wil dus blijkaar zelf niet bij de neo-realisten gerekend worden. Volgens mij is

Fellini heel snel een eigen weg opgegaan, zo eigen, dat men hem moeilijk bij de Italiaanse stromingen kan onderbrengen. Dat is al merkbaar in zijn eerste films, doch vooral vanaf *La dolce vita*. Zijn uitgangspunten zijn steeds werkelijke situaties of problemen, maar hij herschepet die volgens een eigen visie; hij bouwt een volledig subjectieve wereld. Fellini is iemand die een wereld van illusies en dromen ontwerpt, een wereld die aangenaam is om naar te kijken en die eventueel nog wat doet nadenken."

Veto: Is Fellini iemand die oordelen velt in zijn films: hetzij over Italië, hetzij over andere aangelegenheden?

Marcel Meeus: "In interviews benadrukt Fellini herhaaldelijk dat men hem niet moet vragen naar de bedoeling van zijn films. Hij maakt films en daarna moet het publiek er volgens hem zijn plan maar mee trekken. Ikzelf vind dat men in een aantal van zijn films misschien wel geen oordeel, dan toch wel een visie van Fellini kan terugvinden op een aantal toestanden. Hoewel die toestanden zich steeds afspelen in Italië, hebben ze mijns inziens vaak een universele dimensie. Zo zal bijvoorbeeld de film waar hij momenteel aan werkt *Fred e Ginger*, handelen over het fenomeen televisie. In een interview heeft Fellini reeds verklaard geen oordeel te willen vellen over het verschijnsel televisie, wel wil hij overbrengen hoe hij zelf de televisie aanvoelt."

Veto: Je hebt daarstraks vermeld dat Fellini is begonnen als cartoonist bij het striptijdschrift Marc Aurelio. Van Fellini is tevens bekend, dat hij ook nu nog veel van strips houdt. Vindt u daar

sporen van terug in zijn films?

Marcel Meeus: "Ik heb nooit echt het gevoel gehad karakteristieke van strips in Fellini's films terug te vinden. Wel is het tema van *Lo Sceicco Bianco* tot op zekere hoogte de strip: echter niet de getekende strip, wel de fotoman. De *Witte Sjeik* is immers een held uit een fotoman."

De mythe

Veto: Is Fellini te beschouwen als een filmauteur?

Marcel Meeus: "Ja, ongetwijfeld. Eigenlijk moet men Fellini bestempelen als een filmauteur avant-la-lettre. Het auteursbegrip komt op einde jaren '50, begin jaren '60, samen met de *Nouvelle Vague*. Studies tonen echter aan dat vele Italiaanse neo-realistische cineasten van voor '50 te beschouwen zijn als filmauteurs. Dit geldt zeker voor Fellini. Hij verdient uitdrukkelijk dat hij zijn onderwerpen steeds vrij gekozen heeft, en ze uitwerkt zoals hij ze verkies. Dit verklaart waarschijnlijk ook Fellini's talloze moeilijkheden met producers. Verder is Fellini ook iemand die het hele filmproces controleert: hij zorgt voor een idee, hij ontwerpt het scenario, hij voert de regie, hij controleert de geluidssynchromisatie en hij monteert tenslotte de film."

Veto: Fellini staat niet echt afzijdig tegenover de mythevorming rond zijn persoon. Vaak werkt hij daar zelf aan mee; zo zou hij van thuis weggelopen zijn. om bij een circus aan te sluiten... Waarom?

Marcel Meeus: "Het ligt mijns inziens wat in zijn karakter. Hij zegt van

zichzelf een verhaaltjesverteller te zijn. In interviews zal hij zelden concreet op een vraag antwoorden. Steeds houdt hij ellenlange monologen, die vaak de vorm krijgen van een verhaal waarvan men niet weet of het echt, dan wel verzonnen is. Hij bouwt volgens mij ook mee aan de mythe rond hemzelf, omdat dat hem beter helpt zichzelf af te sluiten. Je hebt Fellini als regisseur en je hebt Fellini als prive-persoon. Als prive-persoon kom je haast niets te weten over hem. Dit werkt ongetwijfeld de mythevorming in de hand. Wel geeft Fellini toe dat een aantal van zijn films over hemzelf gaan. In *Otto e mezzo* kan men de inspiratiecloze regisseur Guido (Marcello Mastroianni) beschouwen als een autobiografisch personage. Eigenaardig hierbij is wel dat volgens de feiten Fellini inderdaad een periode zonder inspiratie heeft gehad, doch dit zou zich hebben voorgedaan na de realisatie van *Giuiletta degli spiriti*, een film die hij twee jaar na *Otto e Mezzo* beëindigde. In tegenstelling met wat vaak wordt beweerd, verklaarde Fellini in een BRT-interview dat *Amarcord* niet over hemzelf gaat. Al men ik dat er heel wat aanwijzingen zijn die het omgekeerde suggereren."

Veto: Heb je verder nog iets te melden?

Marcel Meeus: "Ja, we hebben een brief ontvangen van Fellini, waarin hij ons gelukwens met ons initiatief. We weten niet wanneer, maar misschien komt hij zelfs naar Leuven (wel niet tijdens het festival!). Ah ja, het filmfestival van Venetië gaat in september ons initiatief overdoen."

Eric Polfliet
Pascal Lefèvre

Tentoonstelling in kafetaria Psychologisch Instituut Oog in oog met Ronny Willekens

Twee jaar geleden mochten we in deze kolommen al een tentoonstelling aankondigen van schilderijen, door Ronny Willekens en destijds georganiseerd door de Historische kring.

Nu heeft een andere kring, nl. die van Psychologie, diezelfde veelbelovende kunstenaar onder de arm genomen. Dezelfde Ronny Willekens, maar totaal verschillend.

Sindsdien heeft hij echter een hele evolutie doorgemaakt, zowel inhoudelijk als vormelijk. De surrealistische invloeden zijn nu zeer te zoeken, en de ingekleurde pentekeningen gelijken in niets op de immense schilderijen van toen.

Reële situaties die niet ontvreemd zijn van autobiografische elementen, deformeert Willekens zodanig dat de tekeningen eerder een sfeer uitstralen dan een situatie weergeven, hoewel het uitgangspunt herkenbaar blijft. Dit gebeurt op een zeer originele manier, waarin kleurgebruik en lijnvoering een grote rol spelen. Zekere symbolische

elementen zijn wel nog (eerder onbewust dan gewild) aanwezig, maar domineren nooit. Het is overigens zeer moeilijk in woorden een beeld te geven van deze werken, waarvan er een tiental gekopieerd worden; ze zijn nergens vergelijkbaar mee.

De evolutie die Ronny Willekens van vrij academische surrealistische schilderijen naar deze hoogstpersoonlijke en originele paneeltjes gedreven heeft (superlatieven volstaan hier niet) is zeer merkwaardig en staat zeker niet los van wat hij persoonlijk doorgemaakt heeft in de voorbije jaren. Voer voor psychologen?

Bart Ramakers

De tentoonstelling van ingekleurde pentekeningen door Ronny Willekens gaat door in het kafetaria van het Psychologisch Instituut, Tiensstraat 102, van 11 tot 15 maart en is tijdens de werkdagen toegankelijk. Maandagavond om 20 u30 opening.

Veto: Hoe komt een kring ertoe betreden wegen te verlaten om een jonge, onbekende kunstenaar naar buiten te laten treden?

Dirk De Bruycker: "In onze kring was een gedegen cultuurpolitiek tot hiertoe vrijwel onbestaande. Veel verder dan het organiseren van TD's en dergelijke activiteiten werd er niet gedacht, en bovendien gebeurde dit lukraak, zonder een coherente visie. Vandaar dat ik het plan opvatte exposities te laten doorgaan in het kafetaria van ons departement. Via persoonlijke kontakten kwam ik dan bij Ronny Willekens terecht, wiens werken mij hiertoe uitermate geschikt leken. Overigens zijn er nog andere tentoonstellingen gepland."

Veto: Maar waarom nu juist een vrijwel onbekend artiest?

Dirk De Bruycker: "In Leuven is er een enorm potentieel aan jonge mensen die heel wat in hun mars hebben, maar niet de kans krijgen naar buiten te komen, dat is punt één. Ten tweede kan je als kring niet pretenderen grote of bekende namen te exposeren; daartoe lenen galerijen zich het best, en die hebben bovendien op de eerste plaats een financieel oogmerk. Tenslotte ligt het niet in onze bedoeling kunstenaars te propageren, maar studenten te sensibiliseren voor kunst. De keuze van het kafetaria als expositieruimte is daar niet vreemd aan."

Dezelfde, maar anders

Wie twee jaar geleden de tentoonstelling van Ronny Willekens bezocht, zal zich zeker de surrealistische olieverschilderijen herinneren. Zij konden overigens niet helemaal vrijgelept worden van Magritte-invloeden, hoewel de schilder dat zeker zal ontkennen.

Ronny Willekens: psychologie exposeert jong talent.

"Letter en Tetter"

een literaire kermis

Op zondag 3 maart jl. kon je in het Paleis voor Schone kunsten in Brussel de literaire happening "Letter en Tetter" meemaken. Het erg gevarieerde — schrijvers, dichters, acteurs... — en druk bezette programma lokte veel mensen naar het PSK, waardoor sommige evenementen soms moeilijk bereikbaar werden. Door deze grote toeloop heerste er in de zaaltjes op sommige momenten een haast tropische hitte, waardoor de aandacht voor het gebeuren geregeld verslapt.

De optredens in de tentoonstellingsruimte, waar iedereen gemeedelijk op de trapvormige blokpartij zat, werden vaak verstoord door ongewone types, die het precies nodig vonden om tijdens een voordracht midden door de zaal te bomen. "Letter en Tetter" bleek dus wel degelijk een 'literaire kermis' te zijn.

Tot zover de echt storende elementen van deze dag, want er gebeurden ook goeie dingen daar in Brussel. Een

subjektieve keuze daaruit, want vermits er verschillende optredens tegelijkertijd plaatsvonden, was het onmogelijk om alles te zien. Interessant was de voordracht van Neerlandse bekendste schrijver Maarten 't Hart over autobiografisch schrijven. Aan de hand van enkele pittige voorbeelden uit het werk van Maarten Biesheuvel zette hij vlot de stelling kracht bij, dat alle schrijvers autobiografisch materiaal gebruiken.

Het zaaltje waar een paneelgesprek over het fenomeen 'debuteren' doorging zat na een half uurtje 't Hart stampvol. Dat hebben we dus gemist.

Een hoogtepunt op "Letter en Tetter" was zeker het optreden van vader en zoon Cassiers. Hier 'Natuurgetrouw' kende zo'n groot succes, dat de twee heren een bisnummer mochten (moesten?) geven. Twee maal de Cassiers dus. Intussen was het half zes geworden, waardoor de "Meidenpoëzie" van Jeanne Brabants, Della Bossiers en Eva Maria aan onze neus voorbij was gegaan. De twee laatste "meiden" konden we gelukkig nog wel meemaken: Betty Mellaerts en Jessie De Caluwé kwamen nog een greep uit hun meest geliefde poëzie voorlezen. De dame van "Het Vermoeden" wist het publiek met haar welbekende charme meteen te boeien, en ook Jessie De Caluwé veroorzaakte een moment

van serene stilte met een prachtig gedicht van Remco Campert.

Happening

Ondertussen Guido Lauwaert in één van de zaaltjes als een gietier afgegaan met zijn pseudo-bijtende parodie "Monologie": "In een klein, fiktief landje leefde een cultuurminister met weinig geld! Voelt u hem komen?"

Oude-bekende Jef Geeraerts las op hetzelfde moment voor uit zijn "Eros en Thanatos" en stroomde na afloop als een barmhartige Sinterklaas exemplaren van dit werkje over het publiek uit. Het leek wel of wij de enige waren die er geen te pakken kregen.

Om zes uur stopt — eindelijk eens een happening waar alles begon op het aangeduide uur — kwam de Nederlandse dichter Rutger Kopland het podium op om een bloemlezing uit eigen werk te lezen. "Kopland aan het woord horen is veel", aldus het broschuurtje, dat 'veel' bleek de man echter voor een andere keer achter de hand te willen houden. Maar misschien lag het ook aan ons; je moet gesproken poëzie namelijk echt gewoon worden. Ze heeft de neiging om boven de hoofden te blijven hangen en nergens respons te vinden. Je hoort het wel, maar het dringt niet echt tot je door. Het was dan ook niet verwon-

lijk dat de eerder eenvoudige, directen gedichten meteen applaus oogsten: die drongen blijkbaar meteen door.

Herman de Coninck ging de onderhoudende toer op: hij had het over de kritiek op zijn eigen werk — voor zover in Nederland en België poëzie-critiek wordt geleverd —, maar hield het daar helaas bij. Hij had blijkbaar geen zin om op een reaktie uit het publiek openlijk in te gaan en gaf snel het woord door aan Kris Lomme, die de juiste toon lijkt gevonden te hebben om zijn gedichten voor te dragen. Maar ook bij haar bleef het enkel bij voordragen. Het was juist hier (weer) waar het schoentje knelde: 'halve bij 't Hart en de heren Cassiers had het publiek weinig kans om de happening 'mee-te-maken' (bijwonen was misschien beter op zijn plaats geweest). Ook Breyten Breytenbach, toch een fenomeen in de poëziewereld, hield het bij gewoon voorlezen uit zijn werk. Meten kwam bij ons dan ook de vraag op of dit wel de juiste methode is. Waarom werden die mensen niet geïnterviewd? Kon of wilde men het publiek geen vragen laten stellen?

"Letter en Tetter" is wel degelijk een lovenswaardig initiatief, maar op het vlak van spontaneïteit en vluchtigheid heeft het wel degelijk gefaald. Om literatuur en poëzie dichterbij de mensen te brengen zou men verder dan het vertoende moeten gaan. Het was soms goed, maar door de werkwijze leek het ons té, té, futloos. "Letter en Tetter" heeft dus niet al zijn beloften kunnen waarmaken.

2° Kan Germaanse

Zwijgrecht

(vervolg van p. 3)

identiteit van de informant of op de identiteit van de auteur van een redaktionele tekst.

Censuur

Het recht om te zwijgen is essentieel én voor de persvrijheid én voor de democratie. Een journalist heeft als taak informatie aan het publiek te geven. Als hij die informatie niet kan schrijven of vertellen, omdat anders de staat, multinationals of in het geval Coenen de rijkswacht en staatsveiligheid (de BOB) in het gedrang komen, dan is het wel erg ver gekomen met de zogenaamde persvrijheid. Dit gaat dan zelfs lijken op zelfcensuur, om de overheid of andere 'machtige' instanties toch maar niet voor de borst te stoten.

Overal ter wereld waar de democratie wordt aangetast, is de beperking van de persvrijheid één der eerste symptomen. Met het voorstel wil Agalve de vrije pers onbelemmerd laten functioneren in een democratische rechtsstaat om alzo die 'democratische' rechtsstaat te laten bestaan.

In dit kader is het wetsvoorstel van de Groenen een toetsbaar opzet, dat zowel ten goede zal komen aan de journalisten zelf, als aan de bevolking die recht heeft op informatie.

Marc Heeren

Pausbezoek koor en gift

plaats, waar de echte komponisten solide stoelen en tafels hebben gemaakt. Het is muziek, die je nauwelijks kunt onthouden (aan houtkrullen wordt ook zelden gedacht). Ook dat stemt aangenaam. Misschien heeft Satie "Vexations" bewust tegen dat vergeten aan geschreven. (1)

Wanneer?

Op dinsdag 30 april 1985 wordt, in het kader van de Leuvense muziekdag, Vexations gespeeld in de animatiezaal van het Stuc. Er wordt begonnen om 12u. ('s middags) en er wordt pas gestopt na 840 achtereenvolgende uitvoeringen. Het einde wordt daarom 24 uren later verwacht, dus op de middag van woensdag 1 mei.

Uniek!

Zoals uit de tekst blijkt is Vexations nog maar enkele keren volledig uitgevoerd. De uitvoering in Leuven wordt dan ook een nationale première. Met een groot potentieel aan pianisten in Leuven haalt dit gebeuren zeker de krantenkoppen. De moeite dus om er bij te zijn.

Oproep

Iedereen die wat ervaring heeft met piano spelen kan zich nog steeds opgeven om op die bewuste dag enkele keren Vexations te spelen in het Stuc. Geef daarom zo vlug mogelijk je naam op en je ontvangt naast de partituur nog enkele praktische gegevens. Er worden reeds try-outs gepland op donderdag 21 maart (11u. - 13u.), vrijdag 22 maart (15u. - 17u.) en maandag 25 maart (15u. - 17u.).

Info

Ben je geïnteresseerd, neem dan contact op met Jan Vanstenwegen, Dagobertstraat 27, 3000 Leuven of via het Stuc, E. Van Evenstraat 2D, 3000 Leuven, 016/23 67 73.

(1) Overgenomen van K. Schippers, uit een uitgave van het stedelijk museum, Amsterdam, 1976.

Het lijkt of er nog iets komt...

840 keer Vexations

Naast straatmuziek, zingende fietsen, een Orgelpunt, enz... is er op dinsdag 30 april iets speciaals voor pianisten, namelijk een uitvoering van de "Vexations" van Erik Satie. Dit alles uiteraard in het kader van "Leuven vol muziek", het muzikale initiatief van de Kultuurraad der Leuvense studenten.

Boven zijn ongeveer anderhalve minuut durende compositie "Vexations" schreef Erik Satie: "Om dit motief 840 keer achtereenvolgend voor zichzelf te spelen is het goed zichzelf voor te bereiden in de grootste stilte, met behulp van ernstige onbeweeglijkheid". De vraag is of Satie deze aanwijzing ook letterlijk zo heeft bedoeld. Hij voorzag zijn stukken wel meer van merkwaardige aanwijzingen ('zoals een nachtegaal met kiespijn'). Misschien dacht Satie: "als iemand zo gek is om dit stuk 840 keer te spelen verdient het aanbeveling dat hij zich in grote rust hierop voorbereidt (bijvoorbeeld door eens flink te slapen)". John Cage was de eerste, die Satie's opdracht toch ernstig nam. In 1963 werd "Vexations" onder zijn leiding gespeeld. Een krantenbericht: "Onlangs zijn de 'Vexations' van Erik Satie uitgevoerd volgens de oorspronkelijke bedoeling — 840 keer achter elkaar namelijk. In de kleine schouwburg op Broadway heeft een team van elkaar afwisselende pianisten 18 uur en 20 minuten lang de 180 noten van dit 80 seconden durende werk gespeeld. Het idee was van John Cage.

De toegangsprijs bedroeg 5 dollar, met 5 cent terug voor elke 20 minuten en een premie van 20 cent voor hen die het hele programma uitzaten. Tweentwintig mensen woonden het begin bij. Een brandweerman controleerde het publiek. Sommigen aten bij het lusteren: peren of pastetjes. Sommigen sliepen. Anderen lazen of schreven brieven. Fotografen maakten kiekjes. Mensen kwamen en gingen. Een enkele verkeerde noot onderbrak de monotonie. Sommige pianisten sloegen aan het interpreteren, speelden heel zacht of alles in één sterkte. Er werd gefraseerd, nadruk op thema's gelegd. Pianisten sliepen in de kleedkamers, wachtend op hun beurt. Straatgeluiden drongen de zaal binnen, toen de ochtend aanbrak."

In 1967 dachten de redacteuren van een belachelijk tijdschrift dat het

anders moest: slechts één pianist diende het stuk 840 keer te spelen. Zo lazten zij de regels van Satie. Het ging de komponist immers om een combinatie van uithoudingsvermogen (haalt de pianist het?) en juist het ontbreken van variatie bij het herhalen van het thema; bij een legerij pianisten is de lengte geen probleem en de variatie — voor er een noot is gespeeld — een feit. Reinbert de Leeuw, kenner van stilte en baby-piano's werd bereid gevonden. In een zaaltje aan de Amsterdamse Leidsekaade speelde hij Satie's motief 117 keer. Want de organisatoren waren vergeten de zaalhouder in te lichten over de ietwat bizarre lengte van de compositie. De

man was niet te vermurwen en sloot om één uur 's nachts domweg het gebouw. D. Hillenius was een van de ooggetuigen: "Toen een deel van het publiek tegen half twee geen tekenen en vertoende van instorting of zelfs maar verstandig ophouden, allerminst Reinbert zelf, legde de kroeghouder een briefje op de vleugel waarop zoets stond als 'de hoogste tijd'. Reinberts concentratie was direct verbroken en na 117 maal de "Vexations" te hebben gespeeld kwam het tot een ontijdig einde. Een ellendig gevoel van frustratie.

In deze compositie heeft Satie twee min of meer vanzelfsprekende — zeker in zijn tijd — muzikale tradities overboord gezet. Hoe lang mag een stuk eigenlijk zijn? Dat wordt in elk geval niet bepaald door de komponist in samenwerking met de bezoeker: "Vexations" wint het van het publiek, omdat deze muziek alleen maar een begin kent (een soort begin zou Satie

zeggen). En dat begin wordt bovendien zo herhaald, dat het lijkt alsof er nog iets komt: de komponist schrijft terug voor een eventuele konsekwentie, hij laat het niet zover komen. Deze aanzet als perpetuum mobile werkt bevrijdend, als je denkt aan al die symfonieën, walsen en kwartetten, die altijd zo mooi een begin, een tussenstuk en een slot kennen en misschien nog wel meer; die zo prachtig koket inspelen op de gevoeligheden van een zaal, die muziek die zo door en door muziek is — muziek die als een snelreus van de ene stad naar de andere daveret.

Projet pour un buste de M. Erik SATIE (peint par lui-même), avec une pensée: "Je suis venu au monde très jeune dans un temps très vieux."

Het lijkt wel of Satie zijn "Vexations" heeft geschreven met behulp van achtergelaten houtkrullen in de werk-

DINSDAG 30 APRIL 1985

Het beste uit de kringbladen

Het gebeurt niet al te vaak, maar vorige week is de stem des volkes op de Veto-redactie binnengedward. Uit verschillende monden mochten wij de terecht kritiek horen dat de rubriek der kringbladen pure egotripperij begon te worden. Waarbij de blaadjes zelf eerder als garnituur van tweede rang dienst deden.

Nu is bij ons de klant nog altijd koning of paus. Dus wagen wij ons vanaf deze week aan echte besprekingen. Zoals in de echte kranten dor, droog en dreinerig. Maar ook doorslaand, doldriest en drastisch, zoals in Veto gebruikelijk is.

Spijtig genoeg is de massa kringbladen waarop de nieuwe metode kan toegepast worden niet zo bijster groot. Van de Chemikakkers hebben we al maanden niets meer gehoord. In Pol en Sok schijnt men dit jaar blijkbaar geen kringbladen af. En de ingenieurlijke burgers beloven ons al weken een nieuw nummer van hun blad. Maar naar het heet is hun drukker daar nu weer ziek. En dit nog voor het blaadje af was. Van de andere kringen zwijgen we nog. Enkel Merkator biedt weer soelaas, maar hun bespreking komt volgende week.

Iteka

Gelukkig is er nog het klubje der godsdienstwetenschappers die ons verwennen met hun Iteka. Zoals bij alle superdeluxe-uitgaven achtten zij het nodig ook eens een heus dubbelnummer op de kleine, maar oh zo gezellige markt te brengen. Nummer 2 en 3 dus van deze jaargang. En wat staat er in deze Iteka:

- één editoriaal;
- één inhoudstafel;
- 10 blaadzijden met het ASR-front;
- 18 blaadzijden van de As ker;
- verscheidene pagina's pous;
- een dikke boterham Nicaragua en dit alles geleverd met een hoop nonsens (over weekends) en gedichtelijke varianten.

Deze lijst lijkt wel saai, maar ze is het daarom nog niet. Al zouden de Itekakkers ook wat meer aandacht mogen besteden aan variatie in de lay-out. Het oog en het lichaam willen ook wel iets, en onze lezsel gaf tussendoor wel eens de geest.

De as kerck gaat binnenkort contacten opnemen met de bisschoppen in de hoop de verstandhouding met de hiërarchie te bevorderen. En wie weet wij, kunnen zij onze bisschoppen wat gevoel voor de geloofsbeleving aan de basis bijbrengen. Hoewel, over geloofsbeleving gesproken: Johan Vandenroeven verwijt de katecheticaburgers te weinig spiritualiteit aan de dag te leggen. Hoe willen zij als latere goddienstgevers (hoeveel letters heeft dit woord?) iets van het geloof overbrengen?

Tussendoor krijgen wij een artikelje over koepen. Hoe zien koepen onze maatschappij? Een vraag die eerder door landbouwwetenschappers zou laten beantwoorden. Maar de schrijver heeft hier toch weet van en verlangt naar de tijd dat de koeien aan politiek zouden kunnen doen.

De as maatschappij heeft een zeer interessant initiatief. In de onder-

scheiden jaren wordt een soort ontwikkelingsbelasting "gegeven". Met het verkregen geld sponsort elk jaar een of ander project in een ontwikkelingsland. Vooral het initiatief van 2de kan vraagrecht om verduidelijking, want wij kregen in ons blaadje een blanco-pagina aangeboden.

Tweede helft

Bij het begin van de tweede helft gaan de rolluiken omhoog in dit kringblad. Vanaf dan wordt het ene weekend na het andere ons voorgespiegeld. Vooral de beschrijving der nachtzonen en de oetoeis van ene Hilde M sproongen ons in het oog (het doet nog pijn).

Andere kost betreft zijne pausigheid. Voor de gelegenheid huurden de godsdienstwetenschappers (nog zo'n lang woord) zelfs een immigrant in. Ene Jan Vansteene wagen uit filosofie mag zijne heiligheid even onder handen nemen. Hij beschuldigt de doorsnee-pauskritikaster van onoprechtheid. Men kan immers slechts ophoorzaam zijn als je een wetgever erkent en al de rest is zielig en zelfs halfslachtig. Volgens Jan zijn er slechts drie waardige alternatieven: "1) geen gekinnik, maar een onbehoorlijke, heilighenschende schaterlach; 2) ofwel een compleet stilzigen, een absoluut negeren van Vader en Wet; 3) ofwel een wit-geel vlaggetje kopen, toegeven dat braaf-zijn normaal is dan stout en "lang leve de paus" roepen als hij voorbijkomt". Daarmee weten wij het ook weer.

Ook Nicaragua krijgt ruime aandacht in dit nummer. Ten eerste via een uitgebreid verslag van het permanente volkerentribunaal over Nicaragua. Opvallend was dat de Amerikaanse overheid verbod gaf aan haar officiële vertegenwoordigers om daar het Amerikaanse standpunt toe te lichten. Toch bleek "dat de VS hun politieke, economische en militaire acties in Centraal-Amerika steunen op het wettelijk recht van kollektieve zelfverdediging". De VS vervalt het konflikt tot een Oost-West-konflikt, terwijl het in werkelijkheid om een Noord-Zuid-konflikt handelt. Wij zullen dit maar nemen voor wat het is, want de Veto-redactie heeft omtrent Nicaragua geen standpunt ingenomen. Daarom kunnen wij verder geen commentaar geven.

De godsdienstwetenschappers plukten ook nog een artikelje over Nicaragua uit de International Herald Tribune. Een CIA-er legt daarin uit dat een "freedom fighter" iemand is die gesteund wordt door de CIA. Terwijl "een terrorist" wel dezelfde praktijken aanwendt, maar juist niet door de CIA

gesteund is. De financiële steun van de CIA maakt van een terrorist soms een freedom fighter.

Verderop komt de geloofsverdieping weer aan bod. Waar kan men le bidden? Eigenlijk nergens. "Problemen als ASR-Kru, demokratisering van het ondervijns... zijn belangrijk. Maar nog eens, ontbreekt er niet iets diepers?" "Wat doen we voor onze eigen geloofsverdieping? Je kan niemand te drinken geven als je eigen bron is opgedroogd..." Een droge fakulteit moet het daar zijn volgens dit kringblaadje. Het Ieroscopie (een soort horoskoop) biedt daarbij niet zoveel hulp. De ram moet zich onvoorwaardelijk toewijden aan de studie van de teologie om geestelijk te ontwaken. En bij de maagd? "Het barre winterweer heeft 'Vrouwen tegen Verkrachting' een zalige winterrust bezorgd. Momenteel hoeven zij nog niet dringend actie te voeren tegen verkrachtingen in het openbaar, want daar is het nu veel te koud voor. Maar wees ook niet al te voorbarig, moedige maagden..." Die godsdienstwetenschappers toch! Maar hun mond van vol is, loopt hun maagd van over.

Wim-Akkout

Een medisch probleem dus, en daarvoor moeten we terecht bij de geneeskundigen. Voor de gelegenheid kregen we eens de WIM-Akkout in de bus gestopt. Naast het populair-wetenschappelijke Palfijn heeft Medika immers ook een uitgebreide weekelijkse inlichtingen-"krant". Vroeger heette dit blad M-Akkout, naar het schijnt. Hoofdredakteur Wim Haenen noemde het blad dit jaar WIM-Akkout (Weekblad voor Informatieverspreiding van Medika). Kwestie van een draai te geven aan de gegevens. Maar in elk geval mag hij fier zijn op dit blad, als hij dit weeklijks zo boordevol informatie kan steken (15 boordevolle, smeuige pagina's).

Toegegeven, er staat inderdaad wel eens een tyfout. Maar wie struikelt daarover als dan dergelijk hels ritme zoveel info moet verspreid worden.

Dus toch een pluim. Dit nummer bevat nogal wat info over de erkenningsdiskussie van zowel NSV als MLB (ah, ah, de toffe diskussies komen er weer aan). Het verspreiden van racistische ideeën, het gebruik van "doorslaggevende" argumenten, onverdraagzaamheid, misbruik van de ASR: wij hebben het al wel eens elders gehoord.

Medika meldt ook dat iemand van de Veto-redactie tal uitgenodigd worden voor een reportage over Medika-30-jaar. Toef, toef, wat valt er zoal te drinken? Laat ons hopen dat er iemand tijd zal kunnen vrijmaken om deze "reportage" (in Flair-stijl?) te maken. Maar hou er wel rekening mee dat Veto ook niet meer is dan wat vrijwilligers. Soms moet er vanwege de kringbladen wel eens zelf meer inzet naar Veto toe worden betoond. Signaal, signaal. Ziezo, wij vertolken weer onze signaalfunctie. En dit signaal is niet in de eerste plaats voor Medika bedoeld. Dus nog eens voor de duidelijkheid, Veto is niet meer dan de opdeling van de artikels van vrijwilligers. En net zoals in Faze kan je vrijwilligers niet altijd dwingen over eender wat te schrijven.

Toch begeeft Veto zich niet aan Bild-Zeitung-journalistiek. Sensatie omdat wij dat nu leuk vinden. Onwaarheid omdat wij die zouden willen verkopen. Niets van dit alles. Wim-Akkout lijkt dit wel te willen suggereren ten opzichte van het andere

Medika-kringblad Palfijn. Niet minder dan 5 pagina's werden ingeruimd voor kritiek op het blad en zijn hoofdredakteur. Maar wij houden dit potje liever verder geked.

Jubileumkruu

Ooit waren er tijden dat de Historische Kring minder aandacht kreeg in Veto. Nu dit veranderd is, lijkt men het blijkbaar niet meer nodig te vinden het kringblad op onze redactie binnen te brengen. Gelukkig was er nog onze geheimagentie nul drie nul één om voor ons een exemplaar van de Jubileumkruu op te snoeren.

Een eigenaardig nummer, uitgegeven naar aanleiding van de vijftigste verjaardag der Historiezen. Vanop de kalf staart ons een massa bezorgde gezichten aan. Wij hadden toch meer vreugde verwacht bij deze gelegenheid. Overigens ontgaat het ons ook waarom men de Historische Kring per se een "heer" op leeftijd wil noemen. Zijn de emancipatiejaren nog niet tot het studieterrain van de geschiedenisers doorgedrongen?

De Historische Kring (hij/zij) bracht dit nummer vooral uit als een soort aankondigingsblad. En omdat dit tegenwoordig ook al in Veto kan, blijven wij verder op de vlakte. Hoewel wij nog genoten hebben van het artikelje over "Sinjoren in Leuven". Ziezo, onze letters zijn zo zonder één keer gebruik te hebben gemaakt van het woord...

Vanzwanske

Buiten zijn STELLA gekend om zijn verse belegde broodjes en verse soep

Café
IN DE COMMERCE

H. Hooverplein 16 22.55.78 3000 LEUVEN

Medika jubileert

Op woensdag 27 februari ging in auditorium Ga 2 van de fakulteit geneeskunde (Gasthuisberg) een symposium door over de medische opleiding te Leuven. Het gebeurde werd georganiseerd door de werkgroep Medische Opleiding van de studentenkning Medika, ter gelegenheid van hun 30-jarig bestaan.

Verscheidene vooraanstaande professoren in verband met de Medische opleiding werkten aan dit symposium mee.

Waarom nu juist een gespreksavond over dit onderwerp? De voornaamste reden was het verstrekken van informatie aan professoren en studenten over de veranderingen die de laatste jaren zijn doorgevoerd in de Medische opleiding, vermits juist door deze wijzigingen velen een klaar inzicht in deze materie verloren waren. Een tweede doelstelling van de avond was tot een evaluatie van de huidige stand van zaken te komen.

Plan Casteels

Voor een goed begrip schetsen we in het kort de veranderingen van zeven jaar geleden. Het semestersysteem (waarbij in januari en juni examens werden afgenomen) werd vervangen door het jaarsysteem, het zogeheten plan Casteels waarbij alle in juni wordt geksteamineerd. Hoofdoel van deze wijziging was de detaillistische wijze waarop de kursussen werden gedoceerd en gestudeerd te vermijden, en de nadruk te leggen op algemene inzichten en meer relevante kennis. Door alle examens in juni te concentreren werd daarenboven de examensfeer, die anders reeds vanaf december de geleerden teisterde, teruggedrongen tot mei. Dit moest de studenten in het begin van het jaar meer ruimte laten voor andere dan strikt academische bezigheden.

Om deze overgang te vergemakkelijken werd er beloofd de kursussen in volume te reduceren, werden er (tijde-

lijk) een aantal toegevingen gedaan (zoals het verlagen van de norm tot het behalen van vrijstellingen), en werden er ook adviesorganen (bestaande uit studenten en professoren) opgericht. Deze zogeheten stuurgroepen hadden (en hebben nog steeds) als taak over de eventuele problemen een advies aan de fakulteitsraad te verstreken, waar dit al dan niet bekrachtigd wordt. Binnen Medika worden de stuurgroepen voorbereid door de werkgroep Medische Opleiding (organizer van dit symposium) die openstaat voor alle geïnteresseerde studenten van de fakulteit.

De verandering, zowel wat betreft de opleiding zelf als de omkadering ervan, betekende (op papier) dus een stap vooruit. Hoe dit nu in de praktijk werd omgezet, was het onderwerp van dit symposium.

Er kwamen verscheidene sprekers aan het woord die enkele problemen situeerden, waarop na de pauze, het publiek hierover vragen kon stellen.

De praktijk

Na een korte inleiding door organisator Bart De Strooper (student vierde doktoraat) kwam Prof. Casteels (huidig dekaan van de fakulteit geneeskunde en zeven jaar geleden stuwende kracht achter het invoeren van het jaarsysteem) aan het woord. Het grote probleem van de Medische Opleiding zoals ze nu bestaat te Leuven, ligt volgens deze spreker in de te korte periode van de klinische opleiding. Uitspinnen van dit deel van de vorming over een langere periode is echter niet haalbaar. Dit zou immers ofwel ten koste gaan van het kandidatuursonderwijs, ofwel van de stages (en meer bepaald de huisartsenopleiding). Prof. Casteels besloot dan ook dat grote veranderingen binnen afzienbare tijd dit probleem niet kunnen oplossen, zelfs niet wenselijk zijn. Kleine verbeteringen kunnen echter steeds besproken worden.

Prof. Callens, voorzitter van de stuurgroep van de kandidaturen, had het vooral over het nut van de wetenschappelijke kandidatuursopleiding binnen de medische vorming. Een zeer interessant punt dat hij benadrukte, is het feit dat de relevantie van

de basisbiologische wetenschappen voor de geneeskunde steeds toeneemt. Waaruit deze spreker afleidt dat de eventuele veranderingen in de doktoraten niet ten koste kunnen gaan van de kandidaturen.

Prof. Van Assche, voorzitter van de stuurgroep van de doktoraten, beaamde dat het probleem vooral in de doktoraten ligt. Hij opterde eveneens voor het behouden van het huidige systeem, mits kleine veranderingen.

Prof. De Grootte, stagedekaan, behandelde het praktische deel van de medische opleiding. Ons stagesysteem blijkt in de praktijk verre van slecht te zijn en Prof. De Grootte waarschuwde voor ondoordachte veranderingen.

Prof. Van Orshoven (huisartsgeneeskunde) benadrukte dat een goede opleiding tot huisarts niet enkel bestaat uit het opdoen van kennis en het aanleren van vaardigheden, maar ook uit het verwerven van betere attitudes zoals de omgang met de patiënt en de gemeenschap waarin hij leeft.

Prof. Jaspert, onderwijsdeskundige, wenste tenslotte een lans te breken voor de individuele supervisie, een tot nog toe stiefmoederlijk behandeld punt in de opleiding.

Ongezone konkurrentie

Na de pauze werd er door een panel vragen uit het publiek beantwoord. Dit bestond uit de sprekers, versterkt met prof. Gruwez, Bart De Strooper, en Hein Heidebuchel (studenten). Prof. Deneffe fungeerde als moderator. De vragen behandelden meestal reeds aangeraakte onderwerpen, hetgeen soms tot vruchtbare diskussies leidde.

Na het debat werd door Medika een receptie aangeboden ter gelegenheid van haar dertigjarig bestaan. Praeses Thomas D'Hooghe (vierde doktoraat) hield een korte geleheids toespraak. De preses gaf onder andere een overzicht van het dertigjarig bestaan van zijn kring, en beklamtoonde het belang van een studentenvereniging zowel voor de studentenwerking zelf als voor de dialoog met het professorenkorps. Tom D'Hooghe waarschuwde verder voor de stijgende studiedruk en de omgezonde competentie ten gevolge van de jacht op graden. Hierdoor neemt ook de onverschilligheid voor wat buiten de opleiding gebeurt sterk toe.

Philippe Vandekerckhove

BACK Johann Sebastian Folk Songs and Folklore
Nocturns SCHUBERT, Franz Making Ele
Mikhaïl Glinka Early Jazz Po
Frenchie Slechts 1 adres DE MUZIEK ? Medic cabay
Latin Ameri Tiensestraat 82 Klaversonaten Venetian Opera
Composers Pop Adres DE MUZIEK ? Klaversonaten Venetian Opera
Opera BEETHOVEN, Leuven Boekhandel CABAY
The Orchestra Piano Techniq
Mikhaïl Glinka Musical Theatre Etu
Singers Music Therapy Black Jazzmen
DEBUSSY, Claude Cantatas of Johann Flute

AD VALVAS

Alfa

• Wo 13 maart: Debat: Het nut van de archeologie in de huidige maatschappij in W & L lok. '00.24 om 20.00.

Criminologie

• Do 7 maart: fuif in Broadway vanaf 21.00.

Geologie

• Za 9 maart: Speleo-ekscursie

Industria

• Wo 13 maart: schaatsavond
• inzendingen foto-wedstrijd tot 22 maart.

Kllo

• Do 14 maart: Café-Parlant in zaal Albatros.

Katechetika

• Ma 11 maart: 7de Praesidiumvergadering in Living Fakbar om 20.30u.

Landbouw

• Vr 8 - Zo 10 maart: Bezoek Landbouwsalon te Parijs.
• Do 14 maart: LIWP-avond over Nigeria in LI 00.42 om 20.00u.

Merkator

• Ma 11 maart: Praesidiumvergadering in 'tStuc om 20.00u.

Vik

• Vr 8 maart: 3de Galabal in Salon Georges om 21.00u.

Wina

• Wo 13 maart: Praesidiumvergadering in Wina-kelder om 20.00u.

• WO 13 maart: debat: aggregatie bij Wina. Aud. C 200 K. Org. Onderwijswerkgroep.

ZOEKERTJES

Te koop

• Verkoop fototoestel Olympus OM-10 (50mm f:1.8 objectief), B. Verbeke, Dagoberstr. 34, Leuven.

• Te koop: stereo radio-cassette-recorder, in uitstekende staat, wegens DRINGEND geld nodig. Z.w. vóór 17 maart: Groenveldlaan 1, blok 7, kamer 402.

Diverse

• Chris doet al uw typwerk (tesis, paper enz.) in verschillende talen (Nederlands, Frans, Spaans) op een elektronische machine. Z.w. Paul Lebrunstr. 33 Leuven.

• Alle typwerk - snel verzorgd en foutloos. Tel. 447952 na 18 u.

• Studenten! Lees uw strips bij stripclub Schanul 4 fr./stuk. Iedere maandag van 18.30u tot 20.00u in de Charaban, Vlamingenstr. 47 te Leuven. Reeds 90 leden in onze vriendenclub!

• Wie leest graag strips en dit zo goed als gratis? Sluit je voor 75 fr./jaar aan bij stripclub Schanul! Plaats en uur: café Charaban, Vlamingenstr. 47, Leuven. 's Maandags van 18.30u tot 20.00u.

• Eenzaam buitenlands student zou graag kennis maken met sympatiek lief Belgisch meisje. Kontakt Pacino Brusselssestr. 165 H 150, Leuven.

• Aan de vriend van Lieven, Camillo Torres K 408, Brusselssestr. 165, wie laatst licht, best licht. Het hopeloze meisje uit Grimbergen.

Zelfs Oma leest Veto.

Fotowedstrijd

INDUSTRIA — De fotowedstrijd van de industriële ingenieurs hebben wij enkele weken geleden uitvoerig aangekondigd. Het onderwerp is en blijft het studentenleven in Leuven. Maar de deadline is verzet naar 22 maart. Tot die datum kan je dus inzenden bij de Vuurkruisenlaan 4 (groep T). □

Zinvolle natuurbescherming in Vlaanderen

Natuurbescherming in Vlaanderen, een weinig samenhangend beleid. De overheid die eerder interesse heeft in werkgelegenheid bij potentiële vervuilers en het aanleggen van autostrades en daarnaast een hele groep milieu- en natuurorganisaties die zowat allemaal los naast elkaar werken. Nu en dan gebeuren er wel eens overkoepelingspogingen maar die wil-

len nooit te best lukken. Sommige organisaties werken meer actiegericht terwijl anderen grote kopers zijn van reservaten die dan ook wel deskundig beheerd worden.

Is een betere gecoördineerde actie mogelijk of is de huidige toestand de best haalbare? Waarom niet een grote milieuorganisatie? De biologen zijn zeer geïnteresseerd en hopen van u het zelfde. Bios verwacht dan ook iedereen op hun debat met een aantal milieuorganisaties (CCBV, BBL, BNVR, De Wielewaal, FHBMW) in de Kleine Aula op 14 maart om 20.30 u., inkom 50,- fr.

U HOUDT VAN STRIPS?
KOM KIJKEN BIJ
J.M.LODDEWYCK
TIENSESTRAAT 87
3000 LEUVEN

DUPUIS
LOMBARD
ELSEVIER
STANDAARD
CASTELMAN
OBI. KON
DE VLIJT
HET VOLK
BRABANTIA NOSTRA
E. A.
NAGELANEN
TIJDSCHRIFTEN

OPEN

ma. tot vr.
6 tot 18u.

zaterdag
7 tot 14u.

ADVERTENTIE

OH, DIERBAAR VLAANDEREN...

Scenario: Pascal Lefèvre

Tekeningen: Katrien Van Schuylenbergh

Oost-Europa anders bekeken

Midden de huidige eskalerende bewapeningswedloop en de Koude-Oorlogssfeer tussen Oost en West wordt vaak vergeten dat achter de twee machtsblokken honderden miljoenen mensen leven en wonen. Dat deze werelden fundamenteel van elkaar verschillen weet blijkbaar wel iedereen, daar worden we alvast dagelijks mee geconfronteerd via de media.

Over al de traditionele vijandsbeelden en stereotypen heen willen we Oost-Europa nu eens van een andere zijde bekijken: het andere, minder bekende Oost-Europa met zijn eigen aard, zijn eigen dynamiek, zijn eigen streven naar dialoog en vrede.

Volgende thema's willen VIA (Vrijwillige Internationale Aktie) en werkgroep Oost-Europa van Elcker-Ik daarom aan bod laten komen in een cyclus van vier informatie- en discussieavonden:

Donderdag 7/3:

Doorlichting van de Oosteuropese samenleving

Spreker: Lieven van den Brande (Elcker-Ik Antwerpen)
Het sociaal-politiek en economisch systeem in Oost-Europa, hoe leeft de Oost-Europeaan, verschillen tussen de verschillende landen en volkeren binnen het Oostblok, is er wel sprake van een "Blok"?

Donderdag 14/3:

Jeugd en vrijwilligerswerk in Oost-Europa

Vrijtijdsbesteding, engagement van jongeren, georganiseerd vrijwilligerswerk, achtergronden van jongerenorganisaties, jongerenuitwisseling tussen Oost- en West-Europa: mogelijkheden, beperkingen en ervaringen...

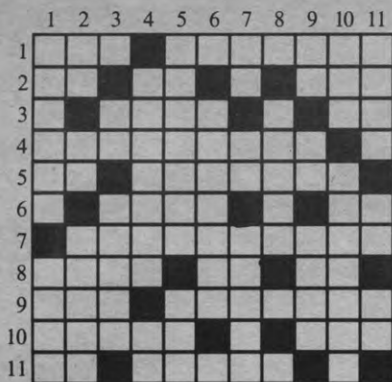
Spreker: A. Rupchev (World Federation of Democratic Youth)

Donderdag 21/3:

De vredesbeweging in Oost- en West-Europa

Spreker: André Bogaert (VAKA)
De bewapeningswedloop: achtergrond en situatie, de Oosteuropese vredesbeweging: mogelijkheden en beperkingen, kenmerken, vergelijking met West-Europa, perspectieven...

Telkens te 20.30u in 'tStuc, Van Evenstraat 2D, 3000 Leuven. Gratis Toegang.

De opgave van vorige week leverde weer eens een pak inzendingen op. Als winnaar kwam Walter Stevens, Boggaardstraat 103 te 3000 Leuven uit de bus. Voor wie nog geen vrijkaarten kon winnen met het kruiswoordraadsel, hier komt de volgende opgave.

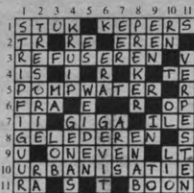
Horizontaal:

- 1. Zeer antipauselijk medikament — hels; 2. Slede — dwarshout — vallei; 3. Stuur — Sovjetunie; 4. Geestige voorvallen; 5. Russische bevestiging — bevend; 6. Anagram van 'beuk' — diergeluid; 7. Manjse van alles; 8. Vingeronderdeel — voegwoord — akademische raad; 9. Jongensnaam — stripfiguur; 10. Vloeistof — meisjesnaam; 11. Boomsort — staat tijdelijk af aan iemand.

Vertikaal:

- 1. Showstoet — schilder; 2. Ingenieur — achter — voertuig; 3. Persoonlijk voornaamwoord — naakt; 4. Soldaat — afstandmaat; 5. Modieuze jongemannen — oppervlaktemaat; 6. Klein steekwapentje; 7. Scheikundig element — lamp — plantbehandeling; 8. Laaggelegen weide; 9. Jongensnaam — "Ik weet de naam niet" (Latijn) — staptocht; 10. Sluis — dagboek; 11. Karwei — meisjesnaam — scheikundig element.

Bart De Moor

ZOEKERTJES

Verloren

- Wie donderdag 21 februari een zwarte lederen rechterhandschoen gevonden heeft, vermoedelijk in de Sint-Michielstraat, kan deze terugbezorgen in het Pauscollege K013.
- Verloren op vrijdag 22.2 envelop met fotonegatieven, in Mechelse-, Fontein-, Vaartstraat of Vismarkt. Eigenaar: M. Vanden Bulcke, Zandgang 11 (zijsteeg Fonteinstr.).
- Verloren: sleutelbos met 4 sleutels aan op een fuif, in zaal Q104 op donderdag 14 februari. Terug te bezorgen aan A. Mees, Ridderstr. 200, 3000 Leuven.
- Verloren: horloge (merk Corvair) te Heverlee. Terug te bezorgen tegen beloning in de Kapucijnenvoer 108 (apoteker) en vragen naar Daniël.
- Verloren: Texas TI 51-3 van Jan Verstraete. Waarschijnlijk in Bondgen. of St.-Maartensd. Z.w. J. Verstraete, Drinkwaterstr. 28, Leuven, Dank.
- Verloren op 26 februari: portefeuille (bruin), met identiteitskaart, Acco-kaart, geld... Z.w. Carine Dochy, Dekenstr. 47, Leuven. Eerlijke vinder wordt beloond.

Gezocht

- Wil degene die donderdag 28.2 per vergissing mijn fiets ontleende aan studio I (rond 24u) zo vriendelijk wezen hem terug te bezorgen (aan de 's Meiersstraat 5 is o.k.). Dank u. Geert.
- Gevraagd: een ervaren klusman om mijn kotdeur eens fatsoenlijk te plaatsen. Meisjes dienen zich ten strengste te onthouden. Z.w.: M. Vreys, Salvatorien, Heverlee.
- Student 3de kan geneesk. heeft interesse voor alle op formol staande organen tegen schappelijke vergoeding. Fr. Lintstr. 17, bel — en vraag naar Geert Vandenbosch.
- Gezocht groene fiets die dinsdag 26 februari nog voor het kot Vaartstr. 23 stond. Gelieve hem terug te brengen bij Kristien Boons, Dagobertstr. 48.
- Halte 51, een opvangcentrum voor jongeren, zoekt dringend gewetensbezwaarde om mee te werken in het team. Meer info: halte 51, Waversebaan 203,3030 Heverlee. 016/235967.

- Zoek dringend bed met matras (lieft 2-pers.) aan matige prijs. Beursgang 2, Leuven. Of tel. (bij buur, 6-7u): 016/203615.
- Ik zoek een grote kamer liefst rustig gelegen, ca. 3500 fr. vanaf 1 mei. Contactadres Herestr. 27. Tel. 016/203365, tussen 18u en 19u.
- Gezocht: ZX-spectrum-48k-gebruiker om in maart demo-programma voor cultureel doel te maken. Z.w. Geert Pauwels, 'tStuc (2de verdieping) Van Evenstr. 2d. 016/236773. N.B. Lichten komt goed van pas!

- Dringend gezocht: informatie over het bedrijf General Motors te Antwerpen. R. Nelissen Lepelstr. 9 (kamer 30), 3000 Leuven, Dank.
- Gezocht voor weddenschap: geef 5BF voor gebruikte telekaarten (elk kaartje helpt!) Parkstr. 33 (op raam kloppen gelijkvloers).
- Gezocht: grote onbem. kamer die als studio kan worden ingericht of onbem. studio voor 2dejaars zorgzame student. Mag buiten centraal liggen. Vrij 1.9.1985. Prijs ca. 3000 fr. E. Claeys, Weverstr. 40, 9160 Hamme.
- Gezocht: wil degene die vorige week een fiets 'geleend' heeft aan de vaartstraat 23 deze terugbezorgen aan Kristien - Dagobertstr. 48? Dank.

- Wie wenst een zaaltje te huren. Culturele manifestaties door beginners: tribune, belichting, regiekamer. Repetities gratis. 500-1000 fr. Ook als repetitieuimte. Schr. Diestsestweg. 36.
- Kamer te huur in Parkstr. 119, 3000 Leuven. Na 19u en in het weekend.
- Kamer te huur. Tiensevest 94. Vrij 1.4.85. Te bezichtigen: di-woe-don na 18u.
- Te huur: prachtige, ruime en bemeeubde kamer. Alle comfort. 4000 fr. alles inbegrepen. Alleen voor meisjes. Naamsestr 124. Vragen naar Maurice.
- Te koop: Walkman Aciko. Nog onder garantie. Z.w. Friedl Naquestiau, Vanden Tymplestr. 69, Leuven.
- Te koop: Maxi-Ip Birthday Party Sec 25 Psychedellic Furs ea. 160-280-300 fr. Didier Vanvelthoven, Brabantconnestr. 21.
- Te koop: Philips Stereo-cassette-recorder type D8534. Zo goed als nieuw. Over te nemen voor een gunstprijs (kost nieuw 3500 fr.). Z.w. Luc Frederix, Parijsstr. 80, Leuven.
- Te koop: 1 paar ski's merk Bauer (maat 42), 2 jaar oud, bijna niet gebruikt. Prijs: 1500 fr. Z.w. Kardinaal Mercierlaan 91, Heverlee. Bel voor Johan a.u.b.

AGENDA

Donderdag 7 maart

- 14.00 u. INFO-DAG *Dag Emir Dag*. Over moeilijkheden van de jongeren uit de tweede generatie. Vooraf inschrijven op tentoonstelling hallen. Org. Kulturen als bureu.
- 20.00 u. KONCERT *Benellet-opdraden* van De Nest, Company of State, Exq's, Aroma di Amore, Tegen voorlopige hechtenis. In 'tStuc. Inkom 150-180.
- 20.00 u. DEBAT *Walk economisch beleid na Maritens V?* met W. Coumans, W. Moesen, F. Vandenbroucke, H. Verwilt en moderator G. Van Istendael. Kleine Aula. Inkom gratis. Org. Polekar en WAEK.
- 20.00 u. LITERATUUR *Proza-eksperimenten in Vlaanderen en Nederland* door Prof. M. Janssens. In 'tStuc. Org. Univ. Werkgroep Literatuur.
- 20.00 u. LEZING *Daphnis & Chloë en ballet van M. Ravel* door L. Bossuyt. Achtste verd. L. & W. Inkom 20/30. Org. KLIO.
- 20.00 u. KONCERT *Huldeconcert aan Leuvense toondichters* door I. Fiamminghi. Aud. Minnepoort, K. Albertiaan 52. Inkom 250/350.
- 20.30 u. TEATER *Julius Caesar* (naar W. Shakespeare). Regie: Paul Peyskens, dekor: Johan Daemen. Naamsestraat 96. Inkom 150/250. Org. Kura.
- 20.30 u. TEATER *Iedereen is een vlezee ouwe man* door Teater Poëzien.
- 20.30 u. LEZING *Doorlichting van de Oost-Europese samenleving* door Lieven Vanden Brande. In 'tStuc. toegang gratis. Org. VIA en werkgroep Oost-Europa Eclairer-Ik.

Vrijdag 8 maart

- 20.00 u. TEATER *De nacht van Suzy Bernstein* van B. Farrell door Thespiikon in Stadsschouwburg.
- 20.30 u. TEATER *Julius Caesar* (naar W. Shakespeare). Regie: P. Peyskens, dekor: J. Daenen. Naamsestraat 96. Inkom 150/250. Org. Kura.

Zaterdag 9 maart

- 20.00 u. OPERETTE *De Cirkusprinses* van E. Kalman door Heistse Operettekring, Stadsschouwburg, Bondgenotenlaan. Inkom 80/260.

Maandag 11 maart

- 18.00 u. FILM *Fellini-retrospektieve*. Om 18.00, 20.45 en 23.00 u. In Vlaamse Leergangen, Boekhandelstraat 9.
- 20.00 u. FILM *Les Ambassadeurs* (1976). Volkshuis Kessel-Lo. Inkom 49. Org. Kulturen als bureu.

Dinsdag 12 maart

- 19.30 u. LEZING *Belgische Oost-Politiek* door L. Tindemans in Kleine Aula. Org. Centrum voor Vredesonderzoek.
- 20.30 u. LEZING *Murasaki Shikibu* door Prof. Van de Walle. Fakbartologie, Vlamingenstraat 91. Inkom gratis.
- 20.30 u. TEATER *Julius Caesar* (naar W. Shakespeare). Regie: P. Peyskens, dekor: J. Daenen. Naamsestr. 96. Inkom 150/250. Org. Kura.
- 18.00 u. FILM *Fellini-retrospektieve*. Om 18.00, 20.45 en 23.00 u. In Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9.

20.30 u. LEZING *Johan Anthierens toont De regenwegen van Brel* en praat over Jacques Brel. In 'tStuc. Inkom 70/100. Org. Germania. Historia, Romania i.s.m. Fond. Intern. J. Brel.

20.30 u. TALK-SHOW *De studentenbeweging vroeger en nu* in Alma II met animatie. Org. ASR i.s.m. Radio Scorpio.

Woensdag 13 maart

- 14.30 u. LEZING *Angele Selschotter* over haar poëzie-werk. In Tafelrond, Grote Markt 4. Org. NPK.
- 15.00 u. FILM *Les Ambassadeurs*. Kafee Proletaar, Mechelsestraat. Inkom 49. Org. Kulturen als bureu.
- 18.00 u. FILM *Fellini-retrospektieve*. Om 18.00, 20.45 en 23.00 u. Vlaamse Leergangen, Boekhandelstraat 9.
- 19.30 u. PLENUM *Naar een nieuwe socio-economische ordening* door W. Van Trier, S. Hellemans, P. Zeeuwts en F. Willekens. Van Evenstr. 2A, seminarieelokaal 4, 1ste verd. Org. Polekar i.s.m. Dialoog.
- 20.00 u. DEBAT *Het economisch alternatief van Agalew* met mensen uit SP, ABVV, ACV, VOK en Agalew. Kleine Aula. Inkom 60. Org. Elcker-Ik Leuven.
- 20.00 u. DEBAT *Aggregatie bij wiskunde, natuurkunde en Informatika*. Aud. C200K, Celestijnenlaan 200. Org. Wina-onderwijswerkgroep.
- 20.00 u. DEBAT *Nut van de archeologie in de huidige maatschappij* in W & L. lokaal 00.24. Org. ALFA.
- 20.00 u. TEATER *L'ouest, le vrai* van S. Shepard door Theatre Nationale. Stadsschouwburg. Inkom 150/400.
- 20.00 u. FILM *Mandabi* (Senegal - Frankrijk). Kafee Proletaar, Mechelsestr. Inkom 49. Org. Kulturen als bureu.
- 20.30 u. TEATER *Julius Caesar* (naar W. Shakespeare). Regie: P. Peyskens, dekor: J. Daenen. Naamsestr. 96. Inkom 150/250. Org. Kura.

Donderdag 14 maart

- 18.00 u. FILM *Fellini-retrospektieve*. Om 18.00, 20.45 en 23.00 u. Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9.
- 20.00 u. KAFEE PARLANT Zaal Albatros. Aanvang 21.00 u. Org. Kilo.
- 20.00 u. LITERATUUR *Nouveau roman*. In 'tStuc. Org. Univ. Werkgroep Literatuur.
- 20.00 u. DANS *Jazz extension dance theater*. Stadsschouwburg. Inkom 80/260.
- 20.30 u. TEATER *Julius Caesar* (naar W. Shakespeare). Regie: P. Peyskens, dekor: J. Daenen. Naamsestr. 96. Inkom 150/250. Org. Kura.
- 20.30 u. LEZING *Mon pere, Jacques Brel, disail...* door F. Brel (dochter) met video van Olympia-optreden. In 'tStuc. Inkom 70/100. Org. Germania, Historia, Romania.
- 20.30 u. DEBAT *Zinvolle natuurbescherming in Vlaanderen?* met vertegenwoordigers van verschillende milieupartijen. Kleine Aula. Inkom 50. Org. BIOS.
- 21.00 u. OPTREDEN *Raymond van het Groenewoud*. In Alma II. Org. ASREN Scorpio.

TENTOONSTELLINGEN

- 'tGELFATTEERD PORTRET, Ravenstraat 21-23. Foto's van Eric Sacre. Tot 16 maart.
- GALERIJ EMBRYO, Naamsestraat 49. Franois Mean. Schilderijen, grafiek, droge naald en gouache.
- UNIVERSITEITSHALLEN, Naamsestraat 22 en Stadhuis Grote Markt. Kulturen als bureu, over de problematiek van immigranten en andere kulturen. Tot 21 maart. Open van 9.00 tot 19.00 u.
- LETTEREN EN WIJSBEGEERTE, 5de verdieping, Blijde Inkomststraat 21. 50 jaar studentenkring Historia.
- 'tSTUC van 11.00 tot 14.00 u. en 17.00 tot 22.30 u. Jacques Brel-project. Tot 15 maart.
- GALERIJ PERSPEKTIEF, St.-Antoniusberg 3, Venster op Tsjechische Kunst. Tot 5 april. Als ook in HUIZE DE JONGE JACOB, Lei 19; en GASTHUISBERG INKOMHAL.

ZOEKERTJE : gratis.

De redaktie behoudt zich recht voor om zoekertjes niet te plaatsen.

Gebruik onderstaand rooster. 1 teken per vakje. 1 vakje tussen de woorden. Zenden aan 's Meiersstraat 5

